

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.23/J/2016

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR.18J

Ședința publică din 5 octombrie 2016

Președinte Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulate de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului Y, judecător în cadrul Tribunalului ..., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza a II-a raportat la art.99¹ alin.2 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspekția

1

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

Judiciară, prin reprezentanți - inspectori judiciari, judecători X1 și X2, respectiv pârâtul judecător Y, personal.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează faptul că la data de 26.09.2016 pârâtul a depus la dosar întâmpinare, comunicată Inspecției Judiciare la 27.09.2016, iar la datele de 30.09.2016 și 3.10.2016 pârâtul a depus la dosar înscrisuri comunicate Inspecției Judiciare.

Secția acordă cuvântul pe chestiuni prelabile:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant și pârâtul, personal, arată că nu au cereri sau excepții prelabile de formulat.

Secția procedează la audierea pârâtului Y – judecător în cadrul Tribunalului ..., declarația acestuia fiind consemnată în scris, citită și semnată de către președintele Secției, pârât, grefă și atașată la dosarul cauzei.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că nu solicită alte probe cu excepția celor administrate în faza de cercetare disciplinară.

Pârâtul arată că nu solicită alte probe cu excepția înscrisurilor depuse la dosar.

Secția, în temeiul disp. art.258 rap. la art.255 din Codul de procedură civilă, încuviințează, pentru ambele părți, proba cu înscrisurile aflate la dosar.

Nemaifiind alte cereri sau probe de formulat, constatând cauza în stare de judecată, Secția acordă cuvântul pe fondul cauzei:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că au fost sesizați în condițiile art.45 alin.(2) de către Curtea de Apel ..., care, prin Nota nr.1/3074/C/2016 a menționat că, urmare a numeroaselor sesizări ale

[REDACTED]

judecătorilor din cadrul celor două secții, s-au constatat, din analiza motivelor de casare, de modificare, respectiv de anulare, schimbare a hotărârilor pronunțate de domnul judecător Y, vădite încălcări ale normelor procedurale care au condus, în unele cazuri, la anularea, în tot, a procedurii judiciare desfășurate la Tribunalul

Verificările prealabile au confirmat situația de fapt sesizată, iar cercetarea disciplinară, astfel cum a confirmat și pârâtul, a întregit starea de fapt reținută în verificările prealabile cu privire la încălcările de drept procesual și material constate în mod definitiv sau irevocabil de instanța de control judiciar.

Așa cum s-a constatat pe parcursul audierii pârâtului, majoritatea încălcărilor au vizat principii fundamentale ale procesului civil aplicabile în orice materie civilă în sens larg, fie civil propriu-zis, fie cele privind familie și minori sau contenciosul administrativ. Aceste principii elementare se impun a fi respectate și aplicate potrivit scopului în care au fost prevăzute. Au fost reținute, de asemenea, încălcări ale normelor de drept material, însă în majoritatea lor acestea se îmbină cu încălcările normelor de drept procedural.

Se arată că pentru exercitarea prezentei acțiuni disciplinare a fost avut în vedere inclusiv volumul de activitate al pârâtului, acesta soluționând un număr de 2404 dosare într-o perioadă de 2 ani și jumătate. Acest număr, relativ mare, este comparabil cu numărul hotărârilor pronunțate de alți judecători de la aceeași instanță și de la alte instanțe din țară.

Se apreciază că situație în care se află pârâtul este gravă, deoarece raportat la numărul de hotărâri pronunțate, motivele de casare reținute de instanța de control judiciar nu-și găsesc justificare obiectivă. Comparativ cu hotărârile pronunțate de celălalt judecător coleg, care are o vechime în specialitate cu 6 luni mai mică

decât pârâtul, motivele de casare/anulare/modificare nu vizează aspecte de genul celor reținute cu privire la hotărârile pronunțate de domnul judecător Y.

Se mai arată că nu suntem în situația în care să se aprecieze că încălcarea normelor de drept material reținute de instanța de control judiciar ține de interpretarea și de raționamentul logico-juridic al judecătorului.

De asemenea, se mai arată că experiența relativ redusă în această specializare a domnului judecător Y nu este de natură să înlăture răspunderea disciplinară, tocmai din perspectiva încălcărilor reținute de instanța de control judiciar. Principiul contradictorialității, al dreptului la apărare, al oralității și publicității sunt aplicabile în orice materie, inclusiv în materia în care pârâtul funcționează, iar apărările sale cu privire la faptul că a observat neregulile cu ocazia motivării unor excepții, denotă faptul că nu a studiat actele și lucrările dosarelor.

Pentru aceste motive, consideră că atât sub aspectul laturii obiective cât și sub aspectul laturii subiective, probele administrate reflectă săvârșirea de către pârât a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza a II-a, raportat la art.99¹ alin.2 din Legea nr.303/2004 și solicită admiterea acțiunii disciplinare.

La individualizarea sancțiunii disciplinare solicită să se aibă în vedere întregul ansamblu probator, natura normelor încălcate, respectiv de drept material și procesual, precum și apărările pârâtului în măsura în care acestea își găsesc corespondență în probatoriul administrat.

Pârâtul, personal, arată că își recunoaște greșelile, regretă situația și precizează că nu a avut interesul să lezeze interesele nimănui. Arată că a depus toate eforturile pentru a-și îndeplini sarcinile în activitatea sa de serviciu.

În ceea ce privește pct.1 din întâmpinarea formulată, referitor la

inadmisibilitatea acțiunii disciplinare, arată că dorește să fie considerată apărare de fond.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, depune la dosar concluzii scrise.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr.23/J/2016, Inspekția Judiciară a solicitat secției ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului Y - judecător în cadrul Tribunalului ..., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza a II a cu aplicarea art.99¹ alin.(2) din același act normativ .

Prin aceeași rezoluție, s-a dispus respingerea sesizării privind săvârșirea de către domnul judecător Y a abaterii disciplinare reglementate de art.99 lit.s) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că pârâtul a pronunțat hotărâri judecătorești cu **încălcarea normelor de procedură civilă referitoare la:** principiul disponibilității, principiul contradictorialității, principiul oralității, principiul respectării dreptului la apărare, principiul rolului judecătorului în aflarea adevărului, a prevederilor art. 425 alin. (1) lit. b), c) referitoare la conținutul considerentelor și dispozitivului hotărârii, a prevederilor art. 430 referitoare la autoritatea de lucru judecat al hotărârii judecătorești, a prevederilor legale

stipulate în materia insolvenței, referitoare la condițiile dreptului la acțiune (admisibilitatea cererii, existența interesului părții), **precum și a unor norme de drept material** prevăzute de legislația specială aplicabilă în materie.

S-a apreciat că sunt îndeplinite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) cu aplicarea art.99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență.

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. (1) și (3), art. 45 alin. (2) și art. 47 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a administrat probele cu înscrisuri și martori.

Pârâtul judecător a depus întâmpinare prin care a solicitat în principal respingerea acțiunii disciplinare ca inadmisibilă, iar în secundar respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Astfel, pârâtul a arătat că prin conținutul sesizării se tinde în principal la o sancționare a sa cu referire la soluțiile adoptate, soluții pronunțate în primă instanță cu drept de a fi formulate căi de atac devolutive, aflate la îndemâna persoanelor interesate, lucru inadmisibil. Aplicarea greșită a normelor de drept material nu se circumscrie conținutului acestei abateri disciplinare, în condițiile în care reprezintă concretizarea raționamentului judecătorului.

De asemenea, a mai arătat că nu a avut o experiență și o pregătire teoretică profesională specifice în materia insolvenței, nu a fost invitat și nici nu a participat la o ședință de practică neunitară la care să se pună în discuție chestiuni vizate,

[REDACTED] [REDACTED]

nu a avut abateri profesionale anterioare, activitatea sa fiind evaluată cu calificative corespunzătoare în fiecare an, iar volumul de activitate a fost extrem de ridicat, aspecte ce au creat premisele săvârșirii unor greșeli de genul celor în speță.

La termenul din 5.10.2016, în fața secției, pârâtul judecător a fost audiat, ocazie cu care a arătat că își menține susținerile pe care le-a avut în faza de cercetare disciplinară.

A mai arătat pârâtul că ceea ce se reține de Inspecția Judiciară în expunerea situației de fapt sunt de fapt chestiunile rezolvate în dosarele la care se face referire, respectiv motivele de casare, anulare, modificare a hotărârilor pronunțate.

De asemenea, a arătat că în toată perioada verificată a pronunțat 2404 hotărâri, din care au fost anulate/ modificate/casate un număr de 71 de hotărâri, procentul de casare fiind de 2,95%.

Domnul judecător Y a precizat că, având în vedere volumul mare de activitate, pentru unele cauze a folosit modele la motivare și că pe fondul oboselii și al suprasolicitării a copiat în integralitate, în mod eronat chestiunile legate de obiect sau de părți.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, secția, cu unanimitate, reține următoarele:

La data de 21.03.2016, sub nr. 2200/IJ/1257/DIJ/2016 s-a înregistrat la Inspecția Judiciară - ..., sesizarea conducerii Curții de Apel ... privind încălcări ale normelor procedurale constatate prin deciziile pronunțate de judecătorii Curții, în apel sau după caz, în recurs, în dosarele instrumentate și soluționate de domnul judecător Y din cadrul Tribunalului ..., urmând a se aprecia în ce măsură, în raport de situația expusă în Nota nr. 1/3074/C/24.02.2016, se conturează indicii privind

săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de dispozițiile art. 99 lit. s) și t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, în cuprinsul Notei nr. 1/3074/C/2016 se menționează că, urmare a numeroaselor sesizări ale judecătorilor din cadrul celor două Secții comerciale ale Curții de Apel ... s-a constatat, din analiza motivelor de casare, de modificare, respectiv de anulare, schimbare a hotărârilor pronunțate de domnul judecător Y de la Tribunalul ..., încălcarea în mod repetat a normelor de procedură de către acesta. S-a mai arătat că aceste încălcări ale normelor procedurale au condus, în unele cazuri, la anularea, în tot, a procedurii judiciare desfășurată la Tribunalul ..., dovedindu-se inutilă o atare judecată, cu consecințe păgubitoare atât pentru părți, care se văd nevoite să parcurgă proceduri judiciare desființate în căile de atac, cât și pentru sistemul judiciar, care suportă costuri nejustificate pentru reluarea judecății.

De asemenea, s-a mai arătat că, deși controlul judiciar exercitat în căile de atac este cunoscut de domnul judecător și a fost analizat în cadrul ședințelor de analiză a practicii de casare și a practicii instanțelor de control judiciar, atitudinea sa persistă, dovedind o lipsă de preocupare pentru calitatea muncii sale.

În cadrul verificărilor prealabile s-au emis adrese către conducerea Tribunalului ..., relațiile solicitate fiind comunicate cu adresa nr. 2521/C/37/11.04.2016.

Prin Rezoluția din 27 iunie 2016 s-a dispus începerea cercetării disciplinare împotriva domnului judecător Y, de la Tribunalul ..., Secția Civilă, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. s) constând în utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești ori

motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat și lit. t) constând în exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cercetarea disciplinară a fost efectuată în intervalul 13-15 iulie 2016, la sediul Tribunalului ... și la Tribunalul

S-a procedat la ascultarea domnului judecător Y, cu privire la aspectele cuprinse în rezoluția de începere a cercetării disciplinare din data de 27 iunie 2016 dispusă în dosarul nr.../IJ/1257/DIJ/2016, domnul judecător depunând și un punct de vedere scris.

Domnul judecător Y a susținut, în esență, că s-a străduit din punct de vedere procedural și material, să asigure respectarea drepturilor tuturor participanților la această procedură și a principiilor fundamentale ale procesului civil, respectiv a principiului contradictorialității, pronunțând soluții în care crede și care, la momentul pronunțării, i s-au părut corecte.

A mai arătat domnul judecător că, la momentul la care a observat că anumite soluții pronunțate i-au fost casate/modificate, a încercat să nu repete greșeala constatată de instanța de control judiciar însă, deoarece la nivel național practica judiciară este destul de neunitară în această materie, au existat și situații în care nu s-a conformat deciziilor de casare, decât la momentul la care a constatat că la nivelul Curții există o practică unitară în același gen de spețe.

Sub aspect material și procedural, domnul judecător a susținut că s-a folosit de întreaga sa experiență și de toate cunoștințele teoretice acumulate pentru a

[REDACTED]

putea adopta hotărâri corecte și juste, în conformitate cu dispozițiile legale, în cauzele de insolvență care i-au fost repartizate, în condițiile în care, în majoritatea cauzelor ce i-au fost repartizate spre soluționare a constatat că lichidatorii judiciari își exercitau în mod formal atribuțiile prevăzute de lege, fundamentându-și solicitările pe argumente formale și nedocumentate.

În dosarele în care hotărârile i-au fost casate, pentru a diminua impactul asupra duratei procedurii judiciare, având în vedere și încărcătura ședințelor, a procedat la acordarea unor termene scurte de natură a asigura îndeplinirea procedurii de citare, astfel încât, în ansamblu, durata procesului să nu fie una excesivă pentru părți, chiar dacă aceasta a însemnat o creștere a volumului cauzelor pe fiecare ședință de judecată. De asemenea, a dispus măsuri suplimentare pentru a urgenta soluționarea acestor dosare, pe care le-a consemnat în cuprinsul hotărârii de deschidere astfel încât să treacă la etapa următoare, a falimentului, în interiorul unui termen de 3 luni de la reînregistrarea dosarului pe rolul Tribunalului

În ceea ce privește natura și complexitatea cauzelor, domnul judecător a menționat că, deși până în luna martie 2014 nu a activat în materia insolvenței nici ca judecător și nici într-o altă profesie, susținând concursul de promovare la tribunal pe materia dreptului fiscal, repartizat fiind pe completul specializat în insolvență, a depus eforturi atât sub aspect teoretic, cât și practic pentru a pronunța hotărâri legale și temeinice, în concordanță cu practica judiciară, precum și pentru a soluționa dosarele într-un termen rezonabil și a motiva în termen legal hotărârile pronunțate.

Totuși, noutatea materiei la care s-a adăugat volumul semnificativ de muncă este posibil să-i fi afectat calitatea actului de justiție.

Au fost administrate probele cu înscrisuri și au fost audiați în calitate de

[REDACTED] [REDACTED]
martori domnii judecători J1, președintele Tribunalului ..., J2, în prezent judecător la Tribunalul ... și J3, președintele Secției Civile a Tribunalului .. și a domnilor grefieri G1 și G2, grefieri de ședință în cadrul Secției Civile a Tribunalului ... și înregistrări audio din ședința publică din data de 19 noiembrie 2015, prezidată de domnul judecător Y.

Toate probele administrate în cursul cercetării au fost puse la dispoziția domnului judecător Y.

Prin procesul verbal din data de 15 iulie 2016, încheiat conform dispozițiilor art. 31 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1027/2012, s-a constatat finalizarea cercetării disciplinare.

Domnul judecător nu a avut obiecțiuni cu privire la modalitatea de desfășurare a procedurii disciplinare, astfel cum s-a consemnat în procesul-verbal de finalizare a cercetării disciplinare încheiat în data de 15 iulie 2016.

Din actele și lucrările dosarului secția, cu unanimitate, reține următoarea situație de fapt:

1. Încălcarea principiilor contradictorialității, oralității, disponibilității, dreptului la apărare și rolului activ al judecătorului a fost constatată în mai multe cauze soluționate în fond de domnul judecător.

1. Prin decizia civilă nr. ../14.12.2015 pronunțată de Curtea de Apel ... în ***dosarul nr. ../93/2015***, a fost admis apelul declarat împotriva sentinței civile nr.

.../21.08.2015, schimbată în tot sentința apelată, în sensul că a fost admisă cererea creditoarei, dosarul fiind trimis judecătorului sindic în vederea deschiderii procedurii insolvenței și luării primelor măsuri.

Potrivit considerentelor deciziei, cu privire la pretinsa dovadă a întreruperii sau suspendării prescripției extinctive, invocată de instanță din oficiu, doar în considerentele hotărârii, s-a reținut că aceasta s-a realizat *în mod cu totul nelegal, neprocedural și cu încălcarea dreptului creditoarei la un proces echitabil reglementat deopotrivă de art. 6 din Legea nr. 304/2004 și de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în condițiile în care debitoarea însăși nu a formulat contestație împotriva cererii de deschidere a procedurii insolvenței, iar la termenul de judecată din 19.08.2015, singurul care a fost acordat în cauză, nu s-a pus în discuție un atare aspect*".

Prin aceeași decizie s-a mai reținut că judecătorul sindic, cu depășirea limitelor principiului disponibilității procesului civil și, mai ales, cu încălcarea dreptului creditoarei la un proces echitabil, în condițiile în care nu s-a pus în discuție o atare chestiune asupra căreia creditoarea ar fi putut oferi lămuriri sau formula apărări, cu încălcarea dispozițiilor procedurale reglementate de art. 22 alin. 1, 2, 5, 6, 7 raportate la art. 20 din Noul Cod de procedură civilă, a făcut pentru prima oară referiri la *cauza morală sau imorală*" a contractului de leasing în considerentele hotărârii, ceea ce nu este admisibil din punct de vedere procedural.

2. Prin decizia civilă nr. ../16.11.2015 pronunțată de Curte în ***dosarul nr.../93/2014*** a fost admis apelul declarat împotriva sentinței civile nr. .../05.02.2015, anulată hotărârea, cauza fiind trimisă aceleiași instanțe, în

vederea deschiderii procedurii prevăzută de Legea nr. 85/2014.

În considerentele deciziei s-a reținut, cu privire la prescrierea creanței constatate de către judecătorul sindic că, *această excepție a fost invocată din oficiu de către instanță, fără a pune în discuția părților și fără a o cita pe creditoare cu mențiunea de a pune concluzii pe excepția prescripției, ceea ce încalcă dreptul la apărare al acesteia și dreptul la un proces echitabil, în sensul art. 6 din CEDO, excepția fiind și neîntemeiată.*

3. Prin decizia civilă nr.../26.11.2015, pronunțată în *dosarul nr. ../93/2012/a1*, Curtea a admis apelul declarat împotriva sentinței civile nr. .../23.10.2014 pe care a casat-o în tot și rejudecând a respins cererea de chemare în judecată, ca inadmisibilă.

În considerentele deciziei s-a reținut că *este fondată critica recurenteii pârâte cu privire la încălcarea de către prima instanță a principiului contradictorialității și a dreptului la apărare, principii care guvernează inclusiv procedura civilă, ce presupune că, orice aspecte procedurale sau de fond ce țin de soluționarea litigiului, invocate de către părți sau din oficiu de către instanță, trebuie în prealabil puse în discuția părților. Părțile procesului civil sunt îndreptățite a-și expune astfel punctul de vedere, respectiv argumentele pentru care consideră ca fiind întemeiată sau nu o anumită susținere, iar acestui drept al părții îi corespunde obligația instanței de-a argumenta corespunzător motivele pentru care a primit sau nu apărările părților.*

În speță, Curtea a constatat că aceste principii nu au fost respectate de instanța de fond, care, exclusiv prin considerentele expuse în cuprinsul hotărârii și-a expus punctul de vedere asupra admisibilității cererii, fără ca această chestiune să fi

[REDACTED] [REDACTED]
fost pusă în discuția vreuneia dintre părți.

4. Prin decizia civilă nr.../12.11.2015 pronunțată în *dosar nr. ../93/2014*, Curtea a admis apelul declarat de apelanta creditoare împotriva sentinței civile nr. .../20.02.2015 pe care a anulat-o și a trimis cauza judecătorului sindic pentru deschiderea procedurii insolvenței față de debitoare.

În motivarea deciziei, Curtea, pe lângă alte argumente, a mai reținut și faptul că, *deși instanța de fond a respins ca neîntemeiată cererea de deschidere a procedurii (în condițiile în care erau îndeplinite condițiile legale sub acest aspect) în considerentele hotărârii au fost reținute și alte două aspecte, respectiv excepția prescripției creanței, deși această excepție nu a fost pusă deloc în discuția părților, cu respectarea principiului contradictorialității și a dreptului de apărare, iar pe de altă parte, s-a reținut în considerente, în mod nelegal, că apelanta creditoare nu a făcut dovada calității de reprezentant, deși i s-ar fi pus în vedere acest aspect.*

5. Prin decizia civilă nr.../20.10.2015, Curtea a admis apelul declarat de pârâtă împotriva sentinței civile nr.../17.06.2015 pronunțată în *dosar nr.../93/2014/a1*, a anulat în parte sentința atacată sub aspectul soluționării cererii de atragere a răspunderii pârâtei și a cererii de chemare în garanție și a trimis cauza aceleași instanțe în vederea soluționării acestora.

Pentru a se pronunța astfel, Curtea a reținut în considerente că, *deși la termenul din 28.05.2015, conform încheierii de ședință, judecătorul sindic a rămas în pronunțare pe admisibilitatea în principiu a cererii de chemare în garanție, acordând termen cu privire la administrarea probatoriului, după două amânări de pronunțare, prin sentința civilă .../17.06.2015 judecătorul s-a pronunțat atât asupra aspectelor puse în discuție – admisibilitatea în principiu a cererii de chemare în*

garanție, cât și asupra fondului speței (atât asupra fondului cererii principale, cât și a celei de chemare în garanție).

Or, este evident că privește soluționarea pe fond a cererii de atragere a răspunderii și a cererii de chemare în garanție că aceasta a fost făcută fără ca părțile să aibă ocazia să propună și să discute în contradictoriu probatorii și/sau excepții cu privire la aceste cereri și fără a se ajunge la faza procesuală a acordării cuvântului pe fond asupra acestor cereri, pentru ca părțile să-și poată susține, oral și contradictoriu, punctele de vedere.

Astfel, s-a constatat încălcarea principiilor procesuale enumerate de art. 13-16 din Noul Cod de procedură civilă (dreptul la apărare, contradictorialitatea, oralitatea, nemijlocirea), cât privește toate aspectele procesuale ce erau subsecvente stabilirii cadrului procesual și față de cele două persoane față de care se solicita admiterea în principiu a cererii de chemare în garanție.

6. Prin decizia civilă nr.../A/02.11.2015, Curtea a admis apelul formulat de pârâți, împotriva sentinței civile nr.../22.05.2015, pronunțate în ***dosarul nr.../93/2014/a1***, a anulat sentința atacată și a trimis cauza spre rejudecare aceleiași instanțe.

În considerente, Curtea a reținut că *primul motiv de nulitate invocat de apelanți referitor la încălcarea dreptului la apărare este fondat.*

Astfel, din încheierea de dezbateri de la 14.05.2015, rezultă că la acest termen judecătorul sindic și-a exprimat opinia că „nu se poate emite o sentință în acest dosar până la finalizarea dosarului de fond”, motiv pentru care a pus în discuția părților „suspendarea cauzei”. Pârâții reprezentați de avocat au pus concluzii pe incidentul suspendării judecății, arătând că nu se opun acestei

măsurii. Tribunalul a reținut pricina în pronunțare doar cu privire la „suspendarea cauzei” și a amânat pronunțarea succesiv la datele de 21.05.2015 și 22.05.2015, fără ca din încheierea de la 14.05.2015 să rezulte că s-ar fi acordat cuvântul părților în dezbaterile fondului cauzei.

Cu toate acestea, contrar propriei opinii exprimate în ședința din 14.05.2015, prin sentința atacată judecătorul sindic a soluționat fondul cauzei, în sensul admiterii cererii de atragere a răspunderii patrimoniale a asociațiilor debitoare.

Procedând astfel, s-a reținut de instanța de control judiciar că tribunalul a încălcat grav dreptul pârâților la apărare și la un proces echitabil în sensul art. 6 alin.1 din CEDO, neacordându-le acestora posibilitatea de a se apăra prin dezbaterile orale și de a pune concluzii pe fondul cauzei. Au fost încălcate dispozițiile art. 392 Noul Cod de procedură civilă referitor la deschiderea dezbaterilor în fond și obligația președintelui de complet de a da cuvântul părților pentru a-și susține cererile și apărările formulate în proces.

De asemenea, prima instanță nu a respectat principiile oralității (art. 15 Noul Cod procedură civilă) și contradictorialității (art. 14 alin.4 și 5).

Nerespectarea principiilor procesului civil și a normelor de procedură atrage nulitatea hotărârii, în condițiile art. 174-175 Cod procedură civilă, vătămarea procesuală produsă pârâților fiind evidentă.

7. Prin decizia civilă nr.../02.11.2015, Curtea a admis apelul formulat de apelanta creditoare împotriva sentinței civile nr.../11.12.2014, pronunțate în dosarul nr.../93/2014, a anulat sentința atacată și a trimis cauza în vederea deschiderii procedurii insolvenței.

În considerente, Curtea a constatat că judecătorul sindic, prin soluția pronunțată a încălcat mai multe norme de procedură și unele dintre principiile fundamentale ale procesului civil.

În primul rând, judecătorul sindic a încălcat principiul contradictorialității prevăzut de art. 14 Cod procedură civilă, dar și dispozițiile art. 82 alin 1 Cod procedură civilă privind condițiile invocării excepției lipsei dovezii calității de reprezentant, întrucât nu a pus în discuția creditoarei această chestiune și nici nu a acordat un termen pentru acoperirea pretinselor lipsuri. Din modul defectuos de redactare a rezoluției emise la primirea dosarului, caracterizat prin citarea dispozițiilor legale, fără a se indica în concret care sunt lipsurile sau neconformitățile cererii, nu rezultă că judecătorul sindic ar fi pus în vedere creditoarei să facă dovada calității de reprezentant.

În al doilea rând, reținerea în considerente a lipsei dovezii calității de reprezentant este în contradicție cu dispozitivul sentinței, în care cererea a fost respinsă pe fond, ca neîntemeiată. În acest sens, au fost ignorate și dispozițiile art. 82 alin.1 Cod procedură civilă, care prevăd soluția anulării, iar nu a respingerii cererii, în situația în care nu se face dovada calității de reprezentant.

În al treilea rând, au fost încălcate și dispozițiile procedurale privind ordinea și etapele desfășurării procesului, în sensul că judecătorul sindic nu a invocat și soluționat excepția lipsei dovezii calității de reprezentant în cadrul etapei cercetării procesului (art. 237 alin.2 pct.1 și 247 Cod procedură civilă), iar după închiderea dezbaterilor în fond nu a repus cauza pe rol pentru lămuriri, în conformitate cu dispozițiile art. 400 Cod procedură civilă.

8. Prin decizia civilă nr...A/12.11.2015, Curtea a admis apelul formulat

[REDACTED]

de apelanta împotriva sentinței civile nr.../12.03.2015, pronunțată în ***dosarul nr.../93/2015***, a anulat sentința civilă apelată și a trimis cauza judecătorului sindic pentru deschiderea procedurii insolvenței.

În considerentele deciziei se reține, alături de alte motive care au condus la soluția pronunțată și faptul că argumentul privind împlinirea termenului prescripției extinctive, reținut de către judecătorul sindic, nu este unul corect, *fiind totodată invocat cu încălcarea dispozițiilor legale care reglementează principiul contradictorialității procesului civil. Astfel, conform art.14 alin.4 și alin.6 Cod procedură civilă, părțile au dreptul de a discuta și argumenta orice chestiune de fapt și de drept invocată în cursul procesului inclusiv de către instanță din oficiu, iar instanța este obligată să-și întemeieze hotărârea numai pe motive de fapt și de drept, pe explicații sau pe mijloace de probă care au fost supuse, în prealabil, dezbaterii contradictorii. Or, în cauza de față, judecătorul sindic a reținut împlinirea termenului prescripției extinctive cât privește creanța pretinsă de creditoare, fără a invoca în prealabil și a supune dezbaterii contradictorii această excepție.*

9. Prin decizia civilă nr...A/06.11.2015, Curtea a admis apelul declarat împotriva sentinței civile nr.../11.12.2014 pronunțată în ***dosarul nr... /93/2014***, a anulat sentința și a trimis cauza spre judecare aceleași instanțe.

S-a reținut în considerentele deciziei și faptul că *deși prin dispozițiile art. 224 Cod procedură civilă, instanța era obligată să pună în discuția părților toate excepțiile invocate din oficiu, nici excepția lipsei calității de reprezentant și nici cea privind prescripția (în condițiile în care intimata debitoare nu formulase contestație) nu au fost aduse la cunoștința apelantei reclamante pentru a-și*

[REDACTED] putea formula apărările, nefiind respectate garanțiile procesuale ale unui proces echitabil.

Procedându-se astfel, s-a adus atingere cerinței de examinare a cauzei în mod echitabil, în sensul art.6 pct.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Părțile au dreptul de a-și exprima opinia asupra inițiativelor instanței, în scopul stabilirii adevărului și al pronunțării unei hotărâri legale și temeinice.

Aceeași situație referitoare la încălcarea principiilor contradictorialității, oralității și dreptului la apărare a fost constatată de instanța de control judiciar și în dosarele *nr.../93/2012/a1, ../93/2015, .../93/2014, .../93/2013/a15, .../93/2012/a21 și ../93/2011/a12.*

10. Prin decizia civilă nr.../A/12.11.2015 pronunțată de Curtea de Apel ... în *dosarul nr.../93/2015*, a fost admis apelul declarat împotriva sentinței civile nr. ../12.03.2015, anulată sentința civilă apelată, dosarul fiind trimis judecătorului sindic în vederea deschiderii procedurii insolvenței.

Pentru a se pronunța astfel, Curtea a reținut, printre alte motive de nelegalitate și netemeinicie a hotărârii că, *nici argumentul privind împlinirea termenului prescripției extinctive, reținut de către judecătorul sindic, nu este unul corect, fiind totodată invocat cu încălcarea dispozițiilor legale care reglementează principiul contradictorialității procesului civil. Astfel, conform art.14 alin.4 și alin.6 C.pr.civ., părțile au dreptul de a discuta și argumenta orice chestiune de fapt și de drept invocată în cursul procesului inclusiv de către instanță din oficiu, iar instanța este obligată să-și întemeieze hotărârea numai pe motive de fapt și de drept, pe explicații sau pe mijloace de probă care au fost supuse, în prealabil, dezbaterii contradictorii. Or, în cauza de față, judecătorul sindic a reținut împlinirea*

termenului prescripției extinctive cât privește creanța pretinsă de creditoare, fără a invoca în prealabil și a supune dezbaterii contradictorii această excepție.

11. Prin decizia civilă nr.../A/19.11.2015 pronunțată de Curtea de Apel ... în *dosarul nr.../93/2015*, a fost admis apelul declarat împotriva sentinței civile nr.../12.03.2015, schimbată în tot sentința atacată în sensul admiterii cererii creditorului și a trimiterii cauzei primei instanțe, în vederea deschiderii procedurii insolvenței față de intimata debitoare și luării primelor măsuri.

În considerentele deciziei, Curtea a constatat că *dispozitivul hotărârii nu are corespondent în considerente deoarece dacă s-a reținut lipsa dovezii calității de reprezentant a semnatarului cererii, potrivit dispozițiilor art. 82 c.p.c soluția era aceea de anulare a cererii.*

De asemenea, din considerentele hotărârii rezultă că instanța a reținut ca fiind întemeiată excepția prescripției dreptului material la acțiune deși nu s-a pus în dezbaterea părților această excepție, încălcându-se prin urmare principiile fundamentale ce guvernează procesul civil prevăzute de art. 6, 13 și 14 din c.p.c. și anume principiile contradictorialității, al dreptului la apărare și la un proces echitabil .

Pentru toate acestea, Curtea constată că hotărârea primei instanțe este lovită de nulitate, fiind incidente prevederile art. 480 alin. 6 c.p.c .

12. Prin decizia civilă nr.../A/10.12.2014 pronunțată de Curtea de Apel ... în *dosarul nr.../93/2014*, au fost admise apelurile declarate împotriva sentinței civile nr.../03.07.2014 și schimbată în parte sentința.

În considerentele deciziei, Curtea a constatat și că *prima instanță a greșit când a acordat aceste daune reclamantei R1, cererea fiind formulată de*

reclamantul R2. Prin urmare, respectând principiul disponibilității părților, Curtea va obliga pârâta să plătească 2.500 de lei cu titlu de daune materiale reclamantului R2 și nu reclamantei R1.

13. Prin decizia civilă nr.../17.03.2016 pronunțată de Curtea de Apel ... în **dosarul nr.../93/2013/a1**, au fost admise apelurile declarate împotriva sentinței civile nr.../08.10.2015 pe care a schimbat-o în tot în sensul respingerii ca neîntemeiate a cererii de chemare în judecată.

În considerentele deciziei, Curtea a constatat, cu privire la primul motiv de apel că, potrivit art.9 alin.2 C.pr.civ obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților, iar potrivit art.22 alin.6 C.pr.civ, judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției, în afară de cazurile în care legea dispune altfel. Prin urmare, instanța de judecată este obligată să statueze asupra celor solicitate de către părți, fără a putea depăși, ca regulă, cadrul procesual trasat de către acestea în exercitarea acțiunii civile.

În cauza de față intimata reclamantă a investit instanța cu soluționarea unei acțiuni având ca obiect angajarea răspunderii patrimoniale a administratorului statutar al debitoarei pentru fapta reglementată de dispozițiile art.138 alin.1 lit.d din Legea nr.85/2006. Judecătorul sindic a depășit însă limitele investiției extinzând din oficiu cadrul procesual sub aspectul obiectului și cauzei, reținând în sarcina apelantei pârâte săvârșirea faptei prevăzute de art.138 alin.1 lit.a din Legea nr.85/2006 încălcând astfel principiul disponibilității.

Prin încălcarea principiului disponibilității și analizarea unei fapte cu care instanța nu a fost investită a fost încălcat și dreptul la apărare al apelantei pârâte care nu a avut posibilitatea să își facă apărările și să propună probe în raport

[REDACTED] [REDACTED]

de noua faptă reținut că în sarcina sa. Dreptul la apărare este reglementat de art.13 C.pr.civ care, la alin.3 teza a II-a, prevede că părțile pot să ia cunoștință de cuprinsul dosarului, să propună probe, să își facă apărări, să își prezinte susținerile în scris sau oral și să exercite căile legale de atac, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege. În cauza de față, prin faptul că instanța a analizat o faptă cu care nu a fost investită și care nu a fost pusă în discuție apelantei i s-a încălcat dreptul la apărare.

Mai mult, prin extinderea analizei judecătorului sindic asupra unei fapte cu care nu a fost investit și care nu a fost pusă în discuția părților s-a încălcat și principiul contradictorialității reglementat de art.14 C.pr.civ. Potrivit alin.4 al acestui articol părțile au dreptul de a discuta și argumenta orice chestiune de fapt sau de drept invocată în cursul procesului de către orice participant la proces, inclusiv de către instanță din oficiu, iar potrivit alin.6 al art.14, instanța își va întemeia hotărârea numai pe motive de fapt și de drept, pe explicații sau pe mijloace de probe care au fost supuse, în prealabil, dezbaterii contradictorii.

În cauză, judecătorul sindic și-a întemeiat hotărârea pe un motiv de drept cu care nu a fost investită și care nu a fost pus în discuția părților, încălcând astfel principiul contradictorialității.

14. Prin decizia civilă nr.../A/19.01.2016 pronunțată de Curtea de Apel ... în **dosarul nr.../93/2013/a15**, a fost admis apelul declarat împotriva sentinței civile nr.../05.05.2015, anulată în parte aceasta și reținută cauza pentru evocarea fondului. Prin aceeași decizie a fost menținută soluția primei instanțe cu privire la excepția tardivității introducerii acțiunii.

În considerentele deciziei, Curtea a constatat că *din încheierea de*

dezbatere de la 23.0.2015, rezultă că la acest termen au fost discutate în contradictoriu excepția tardivității introducerii acțiunii și excepția necompetenței funcționale. Prima instanță a rămas în pronunțare asupra excepțiilor invocate și a amânat pronunțarea succesiv la datele de 30.04.2015 și 05.05.2015. Nu rezultă din încheierea de la 30 aprilie 2015 că s-ar fi acordat cuvântul părților în dezbaterile fondului cauzei. De altfel, încuviințarea probelor nici nu a fost pusă în discuția contradictorie a părților, instanța nu s-a pronunțat prin încheiere motivată asupra admiterii sau respingerii probelor, conform art. 258 N.C.pr.civ. și nu a administrat probatoriul în cadrul etapei cercetării procesului (art. 237 alin.2 pct.7 N.C.pr.civ.). Cu toate acestea, prin sentința atacată, prima instanță a soluționat și fondul cererii principale, în sensul admiterii acțiunii împotriva pârâților. Procedând astfel, tribunalul a încălcat grav dreptul pârâtului la apărare și la un proces echitabil în sensul art. 6 alin.1 din CEDO, neacordându-i acestuia posibilitatea de a se apăra prin dezbaterile orale și de a pune concluzii pe fondul cauzei. Au fost încălcate dispozițiile art. 392 N.C.pr.civ. referitor la deschiderea dezbaterilor în fond și obligația președintelui de complet de a da cuvântul părților pentru a-și susține cererile și apărările formulate în proces.

De asemenea, prima instanță nu a respectat principiile oralității (art. 15 N.C.pr.civ.) și contradictorialității (art. 14 alin.4 și 5 N.C.pr.civ.).

15. Prin decizia civilă nr. ../24.06.2015 pronunțată de Curtea de Apel ... în **dosarul nr.../93/2014/a3**, au fost admise apelurile declarate împotriva sentinței civile nr.../02.10.2014 și anulată sentința atacată, fiind trimisă cauza spre rejudecare la aceeași instanță de fond.

În considerentele deciziei, Curtea a constatat că *Tribunalul a dispus*

[REDACTED] [REDACTED]

intrarea în faliment a debitorului în temeiul dispozițiilor art. 107 alin. 1 lit. A c) din Legea nr. 85/2006, text de lege care prevede dispunerea de către judecătorul sindic a intrării debitorului în faliment în cazul în care „nici unul dintre celelalte subiecte de drept îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute la art. 94, sau nici unul dintre planurile propuse nu a fost acceptat sau confirmat”.

Se constată că, deși s-a cerut de către creditor, prin apărător, intrarea debitorului în procedura simplificată a falimentului, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. 2 lit. c pct. 2 din Legea nr. 85/2006, pentru motivul că documentele contabile ale debitorului nu au fost predate administratorului judiciar, judecătorul sindic a dispus intrarea debitorului în faliment în conformitate cu prevederile art. 107 alin. 1 lit. Ac) din Legea nr.85/2006, text de lege care se referă la nepropunerea/neacceptarea/neconfirmarea vreunui plan de reorganizare, fără a acorda părților cuvântul în dezbateri cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 107 alin. 1 lit. A c) din Legea nr. 85/2006.

Potrivit art. 482 C.pr.civ. 2010, „Dispozițiile de procedură privind judecata în primă instanță se aplică și în instanța de apel, în măsura în care nu sunt potrivnice celor cuprinse în prezentul capitol”.

Ca urmare, dispozițiile referitoare la calea de atac a apelului se completează cu cele privind judecata în primă instanță, respectiv și cu cele ale Secțiunii a 3-a „Dezbaterea în fond a procesului”, mai precis cu cele ale art. 389 C.pr.civ. 2010 care prevăd: „Dezbaterile procesului poartă asupra împrejurărilor de fapt și temeiurilor de drept, invocate de părți în cererile lor sau, după caz, ridicate de instanță din oficiu”.

Nerespectarea de către prima instanță a dreptului părților cu privire la

acordarea cuvântului acestora în dezbateri (art. 389 C.pr.civ. 2010) asupra aplicării dispozițiilor art. 107 alin. 1 lit. A c) din Legea nr. 85/2006 reprezintă o încălcare a dispozițiilor procedurale de formă de natură să atragă sancțiunea nulității relative condiționate, potrivit art. 174 alin. 1 și 3 și art. 175 alin. 1 C.pr.civ. Conform acestor texte de lege, art. 174 alin. 1 : „Nulitatea este sancțiunea care lipsește total sau parțial de efecte actul de procedură efectuat cu nerespectarea cerințelor legale, de fond sau de formă”, art. 174 alin. 3: „Nulitatea este relativă în cazul în care cerința nerespectată este instituită printr-o normă care ocrotește un interes privat” și art. 175 alin. 1: „Actul de procedură este lovit de nulitate dacă prin nerespectarea cerinței legale s-a adus părții o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea acesteia”.

Nerespectarea dispozițiilor art.389 C.pr.civ. 2010 atrage sancțiunea nulității relative condiționate, deoarece prin neacordarea cuvântului părților în dezbateri este încălcată o normă de procedură care ocrotește un interes privat, iar prin nerespectarea cerinței legale trebuie dovedit că s-a produs părții o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea actului de procedură efectuat cu încălcarea acelei cerințe.

Se apreciază că prin nerespectarea cerinței legale prevăzute de art. 389 C.pr.civ. 2010 se produce părții, respectiv apelantei debitor, o vătămare ce constă în încălcarea dreptului acesteia la apărare, drept prevăzut de art. 13 C.pr.civ. 2010 și de art. 24 din Constituția României din 2003.

16. Prin decizia civilă nr.../28.04.2015 Curtea a admis apelul formulat de apelanta-debitoare împotriva încheierii civile nr.../08.01.2015, pronunțate în **dosarul nr.../93/2014** a anulat încheierea atacată și a trimis cauza spre

[REDACTED]

rejudecare la aceeași instanță, reținând că, în mod neîntemeiat a reținut judecătorul sindic împrejurarea că nu a fost depusă lista numelor și adreselor creditorilor, act prevăzut de art. 67 alin.1 lit. c) din Legea nr. 85/2014, ceea ce a atras o greșită aplicare a sancțiunii prevăzute de art. 67 alin.2 din lege, în realitate aceste acte fiind depuse la filele 87-88 dosar tribunal și este intitulat „Lista datoriilor la 31.10.2014”.

De asemenea, s-a apreciat că eroarea comisă de judecătorul sindic este urmarea atât a lipsei de rol activ, dar și a modului defectuos de redactare a rezoluției emise în procedura de regularizare a cererii introductive, constând în citarea dispozițiilor procedurale, fără însă a se indica în concret, care dintre actele prevăzute de lege lipsesc sau care sunt neconforme. În condițiile soluționării cererii fără citare, această lipsă de claritate a pus debitoarea în imposibilitatea de a demonstra îndeplinirea cerinței prevăzute de art. 67 alin.1 lit. c) din Legea nr. 85/2014.

17. O situație similară a fost constatată și în ***dosar nr.../93/2015***, în care, prin decizia civilă nr.../16.09.2015, urmare a admiterii apelului formulat de apelanta debitoare s-a anulat încheierea civilă nr.../14.05.2015 pronunțată de domnul judecător în acest dosar (filele 286-292, vol. I).

Astfel, în considerentele acesteia decizii, Curtea a constatat că situația de fapt reținută la fond este greșită întrucât din înscrisurile depuse la dosar reiese că suma de 1.392.116,40 lei este înscrisă în contabilitatea societății drept creanță comercială externă, inclusiv în balanța de verificare întocmită la data de 31.03.2015.

Depunând lista completă a bunurilor, conform art. 67 alin. 1 lit. b din

Legea nr. 85/2014, în mod corect debitoarea a indicat în cuprinsul acesteia creanțele pe care le are de recuperat de la debitorii săi, în valoare de 1.560.130,54 lei, incluzând și debitorul MTB B. cu o datorie în cuantum de 1.392.116,40 lei.

Curtea apreciază că, în măsura în care judecătorul-sindic avea îndoieli cu privire la mențiunile debitoarei, în virtutea rolului activ impus de art. 22 Cod procedură civilă., era în drept să ceară părții explicații, asigurând în acest fel și respectarea dreptului acesteia la apărare.

Rezoluția din data de 5.05.2015, prin care s-a acordat termen de judecată și s-a pus în vedere părții să complinească obligațiile stabilite prin Legea nr. 85/2014, nu reprezintă o exercitare a îndatoririi judecătorului de a stărui, prin toate mijloacele legale, în aflarea adevărului, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Aceasta întrucât mențiunile rezoluției au caracter general, reluând dispozițiile legale incidente cauzei, fără nicio referire expresă și concretă la aspectul reținut de judecător a nu fi fost îndeplinit, susținerile apelantei în acest sens fiind întemeiate.

Pe de altă parte, prescrierea creanței împotriva debitorului MTB B. nu constituie un impediment în deschiderea procedurii insolvenței debitoarei, cu atât mai mult cu cât prescripția nu rezultă din probele aflate la dosar.

Aceeași situație se regăsește și în **dosar nr.../93/2014**.

II. Nerespectarea dispozițiilor art.425 Cod procedură civilă referitoare la conținutul considerentelor și dispozitivului hotărârii:

1. Prin decizia civilă nr.../21.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel

... în dosarul nr.../93/2013/a7, au fost admise apelurile declarate împotriva sentinței civile nr.../22.11.2014 și schimbată în tot sentința apelată.

În considerentele deciziei, Curtea a constatat că *este fondată critica apelantei contestatoare privind nerespectarea de către prima instanță a dispozițiilor art. 425 alin. 1 lit. b C.proc.civ, constatându-se că sentința apelată este nemotivată atât în ceea ce privește modalitatea de soluționare a excepției prescripției dreptului material la acțiune, cât și raportat la soluționarea fondului pretențiilor. Cu referire la prescripia extinctivă invocată de către lichidatorul judiciar al debitoarei în justificarea măsurii sale de neînscrisere a apelantei contestatoare în tabelul preliminar, prima instanță a reținut doar că „facturile fiscale sunt prescrise”, fără a menționa care sunt argumentele care au condus la adoptarea acestei concluzii, care sunt acele „facturi fiscale prescrise”, cu atât mai mult cu cât în declarația de creanță au fost invocate 33 facturi fiscale și mai multe ordine de plată prin care apelanta contestatoare pretinde că ar fi transferat fonduri asocierii și fără avea în vedere unele argumente esențiale invocate de către contestatoare referitoare la întreruperea termenului general de prescripție de 3 ani.*

Nici în ceea ce privește dezlegarea dată fondului cauzei nu au fost respectate exigențele prevăzute de textul de lege menționat anterior, sentința fiind insuficient motivată, întemeiată pe enumerarea unor reglementări contabile cărora nici nu li s-a acordat eficiență juridică și pe un probatoriu administrat incomplet, astfel încât nici nu putea fi de natură a lămuri care au fost raporturile juridice dintre părți sau dacă pretențiile contestatoarei erau sau nu întemeiate.

De altfel, observând dispozitivul sentinței, Curtea constată că a fost respinsă contestația fără a se preciza motivul respingerii, respectiv ca urmare a

prescripției dreptului material la acțiune sau ca neîntemeiată, iar considerentele sentinței nu aduc nicio clarificare sub acest aspect.

2. Prin decizia civilă nr.../02.11.2015 Curtea a admis apelul formulat de apelanții pârâți S.F. și S.F. împotriva sentinței civile nr.../22.05.2015, pronunțate în **dosarul nr.../93/2014/a1**, a anulat sentința atacată și a trimis cauza spre rejudecare aceleiași instanțe.

În considerentele deciziei s-a reținut, referitor la al doilea motiv de nulitate respectiv lipsa motivării hotărârii, că acesta este fondat întrucât **considerentele sentinței atacate sunt străine cu totul cauzei.**

Judecătorul sindic se referă la altă procedură de insolvență a altei debitoare (S. T. SRL), la un alt lichidator judiciar (CII M. A. S.), la un alt administrator și asociat pârât (R. C.) și la alte fapte pretins ilicite decât cele descrise în cererea de atragere a răspunderii.

În mod evident, **sentința atacată nu respectă dispozițiile art. 425 alin.1 lit.b) N.C.pr.civ.,** privind conținutul (considerentele) hotărârii judecătorești, întrucât nu cuprinde motivele de fapt și drept pe care se întemeiază soluția, prin raportare la pretenția concretă dedusă judecății, la faptele ilicite imputate pârâților de lichidator, la probele administrate în prezenta cauză. În concluzie, judecătorul sindic nu a efectuat o cercetare efectivă a fondului cauzei, din moment ce în sentință nu se regăsește vreun argument concret referitor la soluția dată cererii cu care a fost sesizat.

3. Prin decizia civilă nr.../14.12.2015 pronunțată de Curtea de Apel ... în **dosarul nr.../93/2015** s-a mai reținut că **nu este nici inteligibil și nici legal considerentul judecătorului sindic în sensul că nu s-a făcut dovada cu**

înscrisurile depuse de creditoare, a creanței sale față de debitoare, în condițiile în care înscrisurile depuse de creditoare în dovedirea creanței sale, la instanța de fond sunt reprezentate de contractul de leasing financiar care constituie, potrivit legii, titlu executoriu, precum și înscrisurile accesorii care dovedesc eșalonarea ratelor, calculele penalităților de întârziere, facturile emise de finanțator, referitoare la o creanță în cuantum de 91.122 lei.

De asemenea, cu referire la împlinirea termenului de prescripție, Curtea a constatat că, *instanța de fond nici nu a arătat în motivarea sa, cum a calculat termenul de prescripție sub aspectul începutului prescripției, duratei termenului, curgerea acestuia și data formulării acțiunii, astfel că hotărârea apare ca fiind o dată în plus nelegală și netemeinică.*

Cu referire la cele reținute de judecătorul fondului referitoare la aprecierile asupra cauzei morale sau imorale a contractului, Curtea a reținut următoarele:

Dincolo de faptul că nu se înțelege dacă judecătorul a apreciat asupra caracterului imoral al cauzei contractului, acesta lăsând doar o aparență de dubiu asupra caracterului imoral al contractului, împrejurare de natură a afecta însăși substanța considerentelor, deoarece judecătorului nu îi este permis să lanseze în hotărâre, îndoieli, ci să stabilească certitudini, în baza analizei probelor administrate, aserțiunile acestuia sunt contrare legii, deoarece OG nr. 51/1997 este cea care reglementează posibilitatea pentru finanțator, în cazul neîndeplinirii obligațiilor de către utilizatorul debitor al obligației de plată a redevenței 2 luni consecutiv, de a obține atât bunul, cât și ratele neachitate (art. 15 din OG nr. 51/1997), astfel că „imoralitatea legii” nu putea fi stabilită printr-o îndoială lansată printre rânduri de prima instanță.

De altfel, așa cum arată și apelanta creditoare, aspectele privind posibilitatea finanțatorului de a recupera atât autoturismul cât și ratele de leasing neachitate, reglementată ca atare de lege (art. 15 din OG nr. 51/1997), aplicabilă contractului dintre părți, a fost analizată sub aspectul constituționalității de către Curtea Constituțională, prin decizia nr.../08.07.2010, prin care s-a reținut printre altele, că această dispoziție legală nu este neconstituțională, deoarece tinde la restabilirea unei situații legale, acceptate de părți la încheierea contractului.

Ca atare, și această mențiune a judecătorului sindic este contrară atât legii cât și deciziilor deja pronunțate de Curtea Constituțională, ceea ce conduce din nou la concluzia nelegalității hotărârii apelate.

4. Prin decizia civilă nr.../20.01.2016, Curtea a respins excepțiile inadmisibilității și lipsei de interes, ca neîntemeiate și a admis apelul declarat de apelanta debitoare împotriva încheierii de ședință din data de 29.06.2015 pronunțată în *dosarul nr.../93/2015/a1*, a schimbat în tot încheierea atacată, în sensul că a obligat creditoarea la consemnarea unei cauțiuni în cuantum de 40.000 lei, reținând în considerente că, „față de împrejurarea că judecătorul sindic **nu motivează într-un mod inteligibil** de ce a stabilit cauțiunea la suma de 4000 lei, în raport de dispozițiile art. 72 alin (1) din Legea nr. 85/2014 și față de cuantumul ridicat al creanței pretinse – 784.675,89 lei, apare ca evident că suma de 4000 lei este ridicolă și nu respectă scopul pentru care legiuitorul a reglementat, în această materie, plata cauțiunii.”

5. Prin decizia civilă nr.../19.03.2015 Curtea a admis apelul declarat de apelantul reclamant împotriva sentinței civile nr.../03.07.2014, pronunțată de Tribunalul ... în *dosarul nr.../93/2014*, a anulat în tot sentința apelată și a trimis

cauza spre rejudecare aceleiași instanțe.

În considerentele deciziei Curtea a constatat că, *deși în speșă, cererea introductivă a fost formulată de către reclamantul S.B.V., întreaga motivare a hotărârii (considerentele) precum și dispozitivul au fost pronunțate de către instanța de fond față de alți reclamanți, care nu au formulat prezenta acțiune, respectiv reclamanții S.G.D. și S.A.S., ceea ce înseamnă o nepronunțare față de acțiunea cu care prima instanță a fost investită și o nemotivare a hotărârii judecătorești, și care echivalează cu o soluționare a procesului fără a intra în fondul acțiunii cu care a fost investită, de natură să atragă anularea hotărârii atacate cu trimiterea cauzei spre rejudecare.*

6. Prin decizia civilă nr.../07.10.2015 Curtea a admis apelul declarat de debitoare împotriva sentinței civile nr.../18.06.2015, pronunțată de Tribunalul ... în *dosarul nr.../93/2014/a3*, a schimbat în tot sentința atacată în sensul că a respins cererea de repunere în termen și a respins declarația de creanță ca tardiv formulată.

Pentru a se pronunța în acest sens, Curtea a reținut că, *potrivit art. 186 alin. 2 din Codul de Procedura Civilă, partea care a pierdut termenul procedural va putea îndeplini actul în termen de 15 zile de la momentul împiedicării.*

*Așadar, culpa creditoarei, care a depus declarația de creanță către o altă instanță (Tribunalul ...) și la un alt număr de dosar nu poate justifica, din punct de vedere procedural, cererea de repunere în termen, astfel cum acesta este reglementată de dispozițiile art. 186 alin (2) Cod de procedură civilă. **Toate alegațiile judecătorului sindic nu au nicio legătură cu obiectul cauzei.***

7. Prin decizia civilă nr.../05.11.2015 pronunțată de Curtea de Apel ... în *dosarul nr.../93/2013/a5*, a fost admis apelul declarat împotriva sentinței civile

nr. .../10.04.2015 și schimbată în tot sentința atacată.

În considerente Curtea a reținut că, *în fapt, considerentele primei instanțe în sensul că nu s-ar justifica din punct de vedere economic existența unor pasive superioare activelor, precum și faptul că ar fi de verificat tranzacțiile efectuate cu firmele afiliate și cu firmele din grup, reprezintă concluzii care nu își regăsesc fundamentarea nici în cadrul probelor administrate în cauză și nici al dispozițiilor legale, fiind străine de obiectul litigiului.*

(...) Având în vedere probele administrate în cauză, raportate la situația de fapt, Curtea apreciază că tribunalul a realizat o greșită interpretare a dispozițiilor legale incidente în cauză, aspect care a generat pronunțarea unei soluții care nu ține cont de pretențiile invocate în declarația de creanță a apelantei creditoare, precum și în contestația formulată.

Aceeași situație de fapt și de drept a fost constatată de Curtea de Apel ... și în *dosarul nr.../93/2013/a6* având ca obiect contestația formulată de o altă creditoare, la tabelul preliminar al creanțelor debitoarei.

8. Prin decizia civilă nr.../27.04.2015, Curtea a admis apelurile formulate de apelante împotriva sentinței civile nr...din 18.12.2014 pronunțată în *dosarul nr.../93/2014/a3* și a schimbat, în tot, sentința apelată, în sensul că a admis excepția inadmisibilității cererii, invocată din oficiu de instanța de apel și a respins cererea de chemare în judecată formulată prin administrator judiciar, ca inadmisibilă.

În considerente, Curtea a reținut că, *dincolo de conținutul complex al dispozitivului, în care apar și mențiuni ce trebuie încadrate la art. 425 alin. 1 lit. b Cod procedură civilă, reprezentând în realitate considerente ale hotărârii, obiectul cererii este cel care rezultă din conținutul său și este reținut în paragraful*

anterior.

Factura fiscală nu este decât un document justificativ, care stă la baza înregistrărilor în contabilitate furnizorului sau prestatorului și a cumpărătorului, respectiv beneficiarului, ea fiind un mijloc de probă cu privire la operațiunea facturată, neavând calitatea de act juridic, nici chiar atunci când probează existența unui contract pentru care părțile nu au confecționat un alt înscris constatator.

Față de natura juridică a facturii, așa cum este aceasta precizată în Legea nr. 82/1991 și în legislația fiscală, în general, precum și în art. 46 Cod comercial, nu se poate cere pe cale de acțiune în justiție constatarea nulității absolute a acesteia pentru neîndeplinirea condițiilor de validitate ale actului juridic, astfel că o astfel de cerere nu poate fi primită.

Având în vedere această concluzie, sentința este nelegală, respectiv excepția inadmisibilității cererii având ca obiect anularea facturilor era întemeiată și trebuie admisă.

Aceeași situație a fost constatată și în dosarele **nr.../93/2012/a21, nr. .../93/2012/a7 și nr.../93/2014.**

9. Prin decizia civilă nr../21.01.2016, Curtea a admis apelul formulat de apelanta creditoare împotriva sentinței civile nr.../09.07.2015, pronunțată în **dosarul nr.../93/2013/a15**, a schimbat în tot sentința apelată, în sensul că a admis în parte contestația.

Printre motivele de apel analizate în considerente, Curtea a apreciat că **tribunalul a realizat o greșită interpretare a dispozițiilor legale enunțate în cuprinsul hotărârii, care parțial sunt străine de obiectul juridic dedus judecății,**

respectiv de pretențiile invocate în declarația de creanță a apelantei creditoare, precum și în contestația formulată.

De asemenea, a constatat, „în acord cu cele menționate de către apelantă, caracterul străin de probatoriul administrat în prezenta cauză a considerentelor primei instanței cu privire la aprecierea ca fiind „îndoielnică” a concluziilor expertizei, constatându-se că în cauză nici nu a fost administrată o astfel de probă, pe care instanța de judecată să o fi avut eventual în vedere la pronunțarea soluției”.

III. Încălcarea principiului autorității de lucru judecat:

1. Prin sentința civilă nr.../12.06.2013, pronunțată în dosar nr. .../87/2013, Tribunalul ... a admis cererea formulată de creditoarea Administrația Finanțelor Publice a Municipiului ... pentru deschiderea procedurii generale de insolvență, împotriva debitoarei S.C. C. M. SRL, a dispus deschiderea procedurii insolvenței debitoare, a numit administratorul judiciar și a dispus notificarea deschiderii procedurii debitoare, creditorilor, Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul .., în vederea efectuării de mențiuni prin publicitate în Buletinul procedurilor de insolvență și OCPI

Prin sentința civilă nr.../26.03.2014, pronunțată în dosar nr.../87/2013, Tribunalul ...a dispus trimiterea cauzei la Tribunalul ..., competent din punct de vedere teritorial să soluționeze pricina.

Această hotărâre a rămas irevocabilă, prin neatacarea sentinței civile nr. .../12.06.2013.

Pe rolul Tribunalului ..., dosarul a fost înregistrat sub **nr.../93/2014**, la

[REDACTED]

data de 18.04.2014 și a fost repartizat aleatoriu completului cu indicativul F7 prezidat de domnul judecător Y.

La primul termen de judecată, prin sentința civilă nr.../22.05.2014 judecătorul cauzei a admis excepția lipsei calității procesuale active a Administrației Finanțelor Publice a Municipiului ... și a respins cererea formulată de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului ... împotriva debitoarei SC C. M. SRL, ca fiind formulată de o entitate lipsită de calitate procesuală activă.

Prin decizia civilă nr...A/03.02.2015, Curtea de Apel . a admis apelul declarat de reclamanta Administrația Județeană a Finanțelor Publice ..., a anulat sentința apelată și a trimis cauza aceleiași instanțe (Tribunalului ...), pentru continuarea procedurii.

Curtea a constatat că la data de 22.05.2014, dată la care Tribunalul ... a invocat și soluționat, în sensul admiterii, excepția lipsei calității procesuale active a creditoarei, acest lucru nu mai era posibil pentru că în cauză, se opunea o sentință de deschidere a procedurii debitoarei, irevocabilă.

De asemenea, s-a reținut că, admitând excepția lipsei calității procesuale active a creditoarei, judecătorul sindic a nesocotit obligativitatea și opozabilitatea hotărârii reglementată de art. 435 Cod procedură civilă potrivit căruia „hotărârea judecătorească este obligatorie și produce efecte numai între părți...”

Curtea a mai reținut că, după ce procedura prevăzută de Legea nr. 85/2006 a fost deschisă în privința debitoarei, împrejurarea că a intervenit declinarea de competență către Tribunalul Ilfov nu îi conferă Tribunalului ... posibilitatea să rejudece cererea de deschidere a procedurii formulată de creditoare în data de 12.04.2013.

A aprecia astfel, în sensul în care judecătorul sindic a făcut-o, echivalează cu ignorarea procedurii desfășurată anterior declinării de competență și în fapt cu exercitarea unui control judiciar împotriva sentinței civile nr.../12.06.2013 pronunțată de Tribunalul ... în dosarul nr.../87/2013, prin care, în privința debitoarei SC. C. M. S.R.L. s-a deschis procedura în temeiul art. 33 alin.6 din Legea nr. 85/2006.

2. Ulterior pronunțării acestei decizii, în cadrul aceluiași dosar, reînregistrat pe rolul Tribunalului ... sub **nr.../93/2014***, domnul judecător, prin încheierea civilă nr.../19.03.2015 a constatat că excepția necompetenței teritoriale a fost ridicată tardiv, mai exact după reținerea cauzei în pronunțare și chiar după ce instanța s-a pronunțat pe fondul acesteia, deschizând procedura.

Pe cale de consecință, a constatat că excepția nu a fost ridicată în termen de către Tribunalul ..., a apreciat că Tribunalul ... a rămas câștigat cauzei și a constatat necesar a se trimite cauza Tribunalului ..., care a dobândit competența să judece cauza prin neinvocarea în termen a excepției necompetenței teritoriale de ordine publică (la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate). A constatat ivit conflictul negativ de competență și în baza art.136 alin. 4 Cod de procedură civilă a trimis dosarul instanței ierarhic superioare - Curții de Apel ..., spre a fi soluționat conflictul negativ de competență.

Prin decizia civilă nr.../11.05.2015, Curtea, soluționând conflictul de competență atipic cu care a fost investită, a stabilit competența teritorială de soluționare a cauzei, în favoarea Tribunalului ..., așa cum rezultă în mod expres și din decizia civilă nr. .. A/03.02.2015, Curtea de Apel ... - Secția a V- a Civilă.

În considerentele acestei decizii, Curtea a menționat că *în cauză nu este*

vorba de un conflict de competență clasic, în condițiile în care în cauză există în afara celor 2 hotărâri de declinare a competenței între cele două Tribunale și o decizie definitivă a Curții de Apel ... prin care s-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului ..., chestiunea privind competența de soluționare fiind dezlegată anterior prin această decizie – definitivă, care se bucură de autoritate de lucru judecat cel puțin sub aspectul competenței materiale și teritoriale a instanței de fond, astfel încât la rejudecare, Tribunalul ... nu avea căderea să repună în discuție acest aspect procedural, încălcând astfel însăși autoritatea de lucru judecat a deciziei de anulare și trimitere spre rejudecare la o anumită instanță.

De asemenea, s-a reținut că Tribunalul ... nu reprezintă instanță de control judiciar pentru Tribunalul ..., astfel că acesta nu putea să aprecieze asupra tardivității invocării excepției, mai ales în condițiile în care între cele două sentințe de declinare a competenței (sentința Tribunalului ... din 26.03.2014 și sentința Tribunalului ... din 19.03.2015), fusese pronunțată decizia definitivă de trimitere spre rejudecare Tribunalului ... (din 03.02.2015), obligatorie pentru judecătorii fondului, conform art. 480 alin. 3 din Noul Cod de procedură civilă, de vreme ce problema competenței teritoriale a instanței de rejudecare a fost dezlegată expres prin decizia din apel.

3. Prin decizia civilă nr.../21.01.2016 a fost admis apelul formulat de apelanta contestatoare împotriva sentinței civile nr.../07.05.2015 pronunțată în dosarul nr.../93/2013/a2, a fost schimbată în parte sentința apelată, în sensul că s-a dispus ca administratorul judiciar să înscrie creditoarea ANAF în tabelul definitiv de creanțe al debitoarei cu o creanță bugetară totală de 32.148.696 lei, din care suma de 334.855 lei creanță bugetară admisă, iar diferența reprezentând creanța

contestată înscrisă în mod provizoriu până la soluționarea contestațiilor ce fac obiectul dosarului nr.../2/2013 al Curții de Apel ... și nr.../2/2011* al Curții de Apel ...).

În considerentele acestei decizii s-a apreciat că *prima instanță, în mod greșit a dispus înscrierea creditoarei ANAF cu o creanță garantată în condițiile în care prin sentința civilă nr.../26.11.2013 a Tribunalului ..., s-a stabilit cu autoritate de lucru judecat ca modalitate de înscriere a creanței ANAF ca și creanță bugetară, astfel că acest creditor nu mai poate fi înscris în tabel ca și creditor garantat.*

IV. Nerespectarea normelor procedurale vizând condițiile dreptului la acțiune:

1. Prin decizia civilă nr.../09.06.2015, Curtea a admis recursul formulat de reclamanta creditoare împotriva sentinței civile nr.../22.01.2015, pronunțată în dosarul ***nr.../93/2012/a1***, a modificat sentința recurată, în sensul că a respins cererea de atragere a răspunderii ca inadmisibilă.

În raport de dispozițiile Legii nr. 85/2006 și faptul că cererea reclamantei creditoare de atragere a răspunderii administratorului a fost formulată ulterior închiderii procedurii insolvenței (cu aproximativ 1 an), Curtea a constatat că *soluția primei instanțe este incorectă, întrucât exercitarea acțiunii civile sau a unui aspect al acesteia este inadmisibilă în condițiile în care legea nu prevede respectiva modalitate de exercitare, în cadrul procesual ales.*

Aceeași situație de fapt a fost constatată și în dosarele: ***nr.../93/2012/a1, nr.../93/2012/a1, nr.../93/2014/a3, nr.../93/2014, nr.../93/2014, nr.../93/2014, nr.../93/2014 și nr.../93/2012/a1.***

2. Prin decizia civilă nr.../08.02.2016, pronunțată în dosar nr. .../93/2013/a1 Curtea a admis apelul formulat împotriva sentinței civile nr. .../22.01.2015 și a schimbat sentința atacată, în sensul că a admis excepția inadmisibilității și a respins cererea de atragere a răspunderii patrimoniale ca inadmisibilă.

Curtea a constatat că cererea de atragere a răspunderii patrimoniale a fost formulată ulterior pronunțării închiderii procedurii și radierii societății comerciale, prin sentința civilă nr.../20.05.2014.

Din examinarea dispozițiilor art. 138 – 142 din lege, rezultă că și în condițiile în care legiuitorul a stabilit judecarea separată a cererii și constituirea unui dosar separat, cererea de atragere a răspunderii patrimoniale nu poate fi formulată decât în cadrul procedurii insolvenței, înainte de a se dispune închiderea acesteia.

Acesta și în considerarea dispozițiilor art. 11 lit. g coroborat cu art. 138 alin. 1 din lege potrivit căreia este de competența judecătorului sindic judecarea cererii de atragere a răspunderii patrimoniale a membrilor organelor de conducere, instanța competentă special dezinvestindu-se prin pronunțarea sentinței de închidere a procedurii.

În aceste condiții, lipsa unei dispoziții speciale privind formularea cererii de atragere a răspunderii patrimoniale în cadru procedurii insolvenței nu are relevanță, din interpretarea coroborată a dispozițiilor ce reglementează competența de soluționare a cererii rezultând cu claritate că acesta este de competența specială a judecătorului sindic, competență ce încetează la momentul închiderii procedurii.

Cererea întemeiată pe art. 138 alin. 1 raportat la art. 138 alin. 3 din

lege, a fost formulată ulterior pronunțării sentinței de închidere a procedurii, fiind de asemenea, fără relevanță și faptul că, raportat la art. 139 din lege dreptul material la acțiune nu s-a prescris, câtă vreme acesta trebuie exercitat sub sancțiunea inadmisibilității, în cadrul procedurii insolvenței.

3. Prin decizia civilă nr.../A/07.10.2014, pronunțată în dosar nr. .../93/2014 Curtea a admis apelul formulat împotriva sentinței civile nr. .../19.06.2014 și a schimbat sentința atacată, în sensul că a admis excepția inadmisibilității și a respins cererea de atragere a răspunderii patrimoniale ca inadmisibilă.

4. Prin decizia civilă nr.../23.06.2015, pronunțată în dosar nr. .../93/2012/a1 Curtea a admis apelul formulat împotriva sentinței civile nr. .../22.01.2015 și a schimbat sentința atacată, în sensul că a admis excepția inadmisibilității și a respins cererea de atragere a răspunderii patrimoniale ca inadmisibilă.

În considerente, curtea a constatat că deși *Legea nr. 85/2006* nu conține prevederi exprese în acest sens, din întreaga reglementare a acestui act normativ și în special a *Cap. IV – Răspunderea membrilor organelor de conducere*, reiese că cererea de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere reglementată de art. 138 este o cerere aferentă procedurii insolvenței și care poate fi formulată atât timp cât societatea debitoare este supusă acestei proceduri, iar nu și după închiderea acesteia și radierea debitoarei, cum este cazul în speță.

Se are în vedere, în acest sens, că art. 138 conține prevederi referitoare la atribuții și obligații ale administratorului judiciar și ale lichidatorului, ceea ce presupune, implicit, faptul că societatea debitoare este supusă procedurii

prevăzute de Legea nr. 85/2006, câtă vreme, potrivit art. 136, prin închiderea procedurii administratorul judiciar/ lichidatorul este descărcat de orice îndatoriri sau responsabilități cu privire la procedură.

La fel, art. 141 prevede posibilitatea ca odată cu formularea cererii de atragere a răspunderii, administratorul judiciar/lichidatorul sau, după caz, comitetul creditorilor, să ceară judecătorului sindic să instituie măsuri asiguratorii, fiind astfel din nou cât se poate de evident că legiuitorul privește această cerere ca fiind una aferentă procedurii insolvenței.

Mai departe, potrivit art. 142 alin. 2, „după închiderea procedurii falimentului, sumele rezultate din executarea silită vor fi repartizate de către executorul judecătoresc, în conformitate cu prevederile prezentei legi, în temeiul tabelului definitiv consolidat de creanțe pus la dispoziția sa de către lichidator”. Din interpretarea per a contrario a acestei dispoziții legale reiese că după închiderea procedurii se poate realiza doar operațiunea repartizării sumelor rezultate din executarea silită a hotărârii prin care s-a admis cererea de atragere a răspunderii, nu și formularea cererii.

Totodată cererea de atragere a răspunderii trebuie soluționată în primă instanță de judecătorul-sindic investit cu soluționarea procedurii insolvenței debitoare. Or, după închiderea procedurii, judecătorul-sindic este dezinvestit, fiind illogic a i se solicita acestuia soluționarea unei cereri ce ar fi trebuit să fie incidentală în cadrul (implicit și în timpul desfășurării) procedurii insolvenței.

V. Încălțări ale normelor de drept material:

1. Cu privire *la aplicabilitatea art. 101 din Legea nr. 85/2006, prin decizia civilă nr.../A/23.04.2015*, Curtea a admis apelul formulat împotriva sentinței civile nr... din 20.11.2014, pronunțate în *dosarul nr.../93/2014/a1*, a schimbat sentința civilă apelată în sensul că a respins cererea de ridicare a suspendării formulate de către creditor, ca neîntemeiată și a confirmat planul de reorganizare.

Pentru a decide în acest sens, Curtea a constatat că *soluția adoptată de către judecătorul sindic se bazează pe o analiză care nu are în vedere, sub nici un aspect, cerințele de formalism și legalitate impuse de art.101 din Legea nr.85/2006, dar valorifică opinia proprie a judecătorului asupra oportunității și sustenabilității planului votat de Adunarea Creditorilor, în lipsa consultării unui specialist. Din această perspectivă, hotărârea judecătorului sindic este atât netemeinică, cât și nelegală, în condițiile în care planul, votat de toate cele trei categorii de creditori, garantați, bugetari și chirografari, întrunea condițiile art.101 din Legea nr.85/2006, împrejurare susținută și probată în cadrul motivelor de apel. Mai mult decât atât, soluția adoptată asupra planului este lacunară în condițiile în care instanța era ținută ca, în măsura în care adopta o hotărâre de infirmare a planului, să decidă nemijlocit intrarea în faliment a debitorului, conform art.107 alin.1 lit. b din Legea nr. 85/2006, dizolvarea societății și toate măsurile subsecvente, raportat la conținutul prevederilor art. 107 alin. 1 și alin. 2. Niciuna dintre aceste măsuri esențiale procedurii și impuse de lege nu a fost adoptată de către judecătorul sindic, fapt ce face hotărârea criticabilă asupra legalității sale.*

O altă chestiune ce afectează temeinicia soluției adoptate de către instanța de fond este reprezentată de succesiunea măsurilor adoptate de către judecător. În opinia Curții, ordinea de soluționare a cererilor, în condițiile în care planul de

reorganizare fusese depus la data de 4.08.2014, iar cererea creditoarei a fost depusă la data de 3.09.2014, trebuia să aibă în vedere, cu prioritate, verificarea planului de reorganizare. Această concluzie se impune din perspectiva necesității evaluării condițiilor ce se cereau întrunite de dispozițiile art.39 din Legea nr.85/2006, reclamate a fi cenzurate de către cererea creditorului garantat. Astfel, observă Curtea că în mod netemeinic creditorul garantat a susținut, în cererea sa, dar chiar și în întâmpinarea formulată cu referire la calea de atac promovată în cauză, că în procedura insolvenței nu se formulase un plan de reorganizare, împrejurare contestată de actele și lucrările dosarului (a se vedea documentul înregistrat în dosarul de insolvență la data de 04.08.2014. În acest context, legea impunea verificarea cerinței stipulate de art. 39 alin.1 A, lit.a potrivit cu care obiectul garanției nu prezintă o importanță determinantă pentru reușita planului de reorganizare propus. Se subliniază în acest context de către Curte că avantajul acordat prin lege oricărui creditor titular al unei creanțe garantate în privința ridicării suspendării este posibil de implementat în practică de către judecătorul sindic doar condiționat de neîndeplinirea de către bunul afectat garanției a condițiilor impuse de lege. Criteriile stabilite legal sunt imperative, din cercetarea dispozițiilor legale rezultând interesul preponderent al legiuitorului îndreptat spre reușita afacerii debitorului care tinde spre o procedură de reorganizare judiciară, și mai puțin aplecat spre interesele imediate ale creditorilor, în vederea satisfacerii creanțelor lor, chiar garantate fiind.

Din cercetarea situației descrise de planul de reorganizare, se constată de către Curte că cerința anterior citată nu este întrunită; obiectul garanției este reprezentat de singurul imobil cu importanță semnificativă din averea

debitorului, din a cărei închiriere societatea debitoare obține venituri; totodată, planul de reorganizare prevede, în mod expres, chiar în prima parte a măsurilor de reorganizare, valorificarea activelor debitoarei, cu referire punctuală la bunurile imobile ipotecate în favoarea M. B. SA (fila 16 plan). În condițiile date, independent de întrunirea celorlalte cerințe legale pentru admiterea ridicării suspendării, cererea întemeiată pe dispozițiile art.39 din Legea nr. 85/2006 nu putea fi primită.

2. Cu privire la **caracterul exigibil al creanței**, prin **decizia civilă nr. .../21.01.2016**, pronunțată în **dosar nr.../93/2015**, Curtea a reținut că în mod greșit s-a reținut de judecătorul sindic că în cauză sunt aplicabile dispozițiile art.29.1 din contractul de credit nr. 275/2006. Astfel, potrivit art.29.1 din contractul de credit nr.275/2006 „ În cazurile prevăzute la 28.1, 28.2, 28.3, 28.4, 28.6, 28.8, 28.10, 28.11. Banca îi va aduce la cunoștință împrumutatului, prin notificare scrisă, existența evenimentului de neexecutare care ar putea conduce la declararea scadenței anticipate. Împrumutatul va avea la dispoziție un termen de trei zile bancare pentru remedierea evenimentului de neexecutare. În caz de neconformare, la expirarea celor trei zile bancare, creditul și celelalte sume datorate Băncii în temeiul prezentului contract vor deveni scadente anticipate, fără nicio punere în întârziere sau altă formalitate prealabilă. Banca va informa în scris împrumutatul asupra deciziei de declarare a scadenței anticipate. ”

Curtea reține că acest articol se referă la scadența anticipată care se poate declara în cazurile prevăzute la art.28 din contract, respectiv când există un eveniment de neexecutare. În cauza de față însă, creditoarea nu a declarat scadent anticipat creditul pentru vreunul din cazurile de neexecutare pentru a fi necesară notificarea împrumutatului, ci creditul a devenit scadent ca urmare a împlinirii termenului

[REDACTED]

pentru care s-a acordat împrumutul. Astfel, potrivit art.2 din contractul de credit „Banca acordă Împrumutatului, conform termenilor și condițiilor din prezentul Contract, un credit pe termen mediu, în valoare de 370.000 EUR pe o perioadă de 7 ani de la data semnării prezentului contract, care ar putea fi utilizat dintr-o singură tragere”, iar potrivit art.15 „Împrumutatul va rambursa suma aferentă creditului în rate egale, consecutive, lunare în conformitate cu Graficul de Rambursare determinat de Bancă, cu precizarea că întregul credit va trebui să fie rambursat cel mai târziu la data Scadenței Finale a Creditului” care, conform graficului de rambursare, este 27.11.2013.

3. Cu privire la **natura juridică a termenului prevăzut de art. 102 alin. 1 din Legea nr. 85/2014 în care creditorul bugetar trebuie să depună suplimentul la cererea de admitere a creanței, prin decizia civilă nr.../08.12.2015** pronunțată în dosar nr.../93/2014/a1, Curtea a constatat că astfel cum reiese din partea introductivă a acestui text de lege, legiuitorul a înțeles să prevadă în mod imperativ un termen până la care trebuie să fie depuse declarațiile de creanță, în condițiile în care procedura insolvenței are un anumit specific și presupune respectarea unor anumite etape și a unor termeni stricți.

Relevant cu privire la caracterul imperativ al acestui termen este și faptul că, de principiu, nerespectarea sa atrage o sancțiune specifică, respectiv cea prevăzută de art. 114 alin. 1 din Legea 85, și anume decăderea, în ce privește creanțele anterioare deschiderii procedurii, din dreptul de a fi înscris în tabelul creditorilor.

Or, câtă vreme termenul de declarare a creanțelor are caracter imperativ și atrage sancțiunea decăderii, reiese că doar în situația excepțiilor strict reglementate de lege se poate deroga de la acesta.

Ca urmare, termenul de 60 de zile de zile de la data publicării în BPI a notificării privind deschiderea procedurii în care creditorul bugetar are posibilitatea depunerii unui supliment al cererii de admitere a creanței inițiale, având un caracter de excepție, trebuie interpretat în mod strict, respectiv ca fiind un termen a cărui depășire nu poate fi permisă, sancțiunea fiind în acest caz tot decăderea, în mod similar cu cea prevăzută pentru nerespectarea termenului de 45 de zile.

Susținerile judecătorului sindic în sensul că nu i se poate reprima organului fiscal dreptul de a stabili obligații fiscale după împlinirea termenului de 60 de zile și, pe cale de consecință, de a suplimenta declarația inițială, nu pot fi reținute.

Se are în vedere aici, astfel cum s-a reținut mai sus, că legiuitorul a înțeles să instituie o excepție pentru creditorul bugetar, în situația în care printr-un raport fiscal întocmit ulterior deschiderii procedurii se constată existența și a altor debite anterioare deschiderii procedurii decât cele din declarația inițială.

Excepția însă este strict pentru această situație și doar pentru cazul în care raportul fiscal și suplimentul cererii de creanță se încadrează în termenul de 60 de zile de la notificarea deschiderii procedurii, în caz contrar operând decăderea.

Or, în speță, față de faptul că Notificarea deschiderii procedurii insolvenței s-a publicat în BPI la data de 27.10.2014 iar cererea creditoarei de suplimentare a creanței inițiale a fost formulată la data de 10.02.2015, reiese că a fost depășit termenul de 60 de zile prevăzut de art. 102 alin. 1 din Legea 85/2006, astfel că în mod corect administratorul judiciar nu a înscris-o pe creditoare în tabel și cu suma de 1.244.721 lei.

4. Cu privire la neîndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 5 pct. 20

47

[REDACTED]

din Legea nr. 85/2014 referitoare la existența unei creanțe certe, lichide și exigibile, prin decizia civilă nr.../16.11.2015 pronunțată în dosar nr.../93/2014, contrar celor reținute de către Judecătorul sindic, Curtea a constatat că apelanta creditoare deține titlu executoriu prin care este constatată creanța, respectiv contractul de leasing financiar nr. 28470 din 11.06.2009 căruia legea, respectiv art. 8 din OG nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, rep. îi conferă această calitate, de titlu executoriu.

Conform dispozițiilor art. 632 alin 2 Cod de procedură civilă, constituie titluri executorii hotărârile definitive, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri care, potrivit legii, pot fi puse în executare (a se vedea și dispozițiile art. 372, art. 374 alin 1 Cod de procedură civilă -1865).

Așadar, apelanta creditoare a depus la dosarul de fond, în dovedirea cererii de deschidere a procedurii insolvenței debitoare, titlul executoriu reprezentat de contractul de leasing financiar încheiat la 11.06.2009, calculul debitului, facturile emise în executarea contractului și Procesul Verbal de Insolvabilitate încheiat la 23.08.2013 în dosarul de executare nr. ../2011, de către S.C.P.E.J. D., C. & A., precum și relații comunicate de către O.N.R.C. cu privire la societatea debitoare R. G. I. SRL .

Înscrisurile depuse în probațiune de către creditoarea apelantă probează astfel atât creanța deținută de creditoare, de 67.978,34lei, superioară valorii prag prevăzută de art. 5 pct. 72 din Legea nr.85/2014, precum și faptul că neplata la scadență a debitului este efectul incapacității debitorului de a plăti datoria cu sumele de bani disponibile, de la data scadenței curgând o perioadă mult mai mare de 60 de zile.

Cum incapacitatea de plată a debitorului este o situație de fapt internă a debitorului, dovada acestei incapacități se poate face de către creditor prin orice mijloc de probă, apt de a demonstra cauza unei situații externe și obiective: încetarea plăților.

În practica judiciară s-a decis că starea de insolvență este dovedită în situația în care creanța față de debitor este certă, lichidă și exigibilă, fiind constatată prin titlu executoriu, iar cauza neplății rezultă din constatarea executorului judecătoresc, conform căruia debitorul nu posedă nici fonduri bănești, nici bunuri urmăribile pentru stingerea creanței, ceea ce, în speșă, s-a constatat cu privire la debitorul SC R. G. I. SRL, prin P.V. de Insolvabilitate încheiat la 23.08.2013, de executorul judecătoresc, în dosarul de executare nr.../2011 (F.17,dos. Tr. ..).

Cât privește prescrierea creanței constatată de către Judecătorul sindic, Curtea reține că, pe lângă faptul că această excepție a fost invocată din oficiu de către instanță, fără a pune în discuția părților și fără a cita pe creditoare cu mențiunea de a pune concluzii pe excepția prescripției, ceea ce încalcă dreptul la apărare al acesteia și dreptul la un proces echitabil, în sensul art. 6 din CEDO, excepția este și neîntemeiată.

În speșă nu este vorba despre prescrierea dreptului la acțiune privind realizarea creanței, ci despre eventuala prescriere a executării creanței, așa încât, în raport de înscrisurile depuse la dosarul cauzei, Curtea reține că apelanta creditoare a probat întreruperea prescripției prin actele de executare efectuate și care exprimă voința acesteia de a-și realiza dreptul.

În conformitate cu dispozițiile art. 4052 alin 2 Cod de procedură civilă

[REDACTED]

(1865), cursul prescripției se întrerupe pe data depunerii cererii de executare, însoțită de titlul executoriu, chiar dacă a fost adresată unui organ de executare incompetent (aceeași prevedere este conținută de art. 709 alin 1 pct. 2 Noul Cod de procedură civilă).

În speță, executarea silită împotriva debitoarei intimată a fost încuviințată prin încheierea din 25.01.2012, pronunțată de Judecătoria ..., în dosarul nr.../1748/2011 (sub imperiul Codului de procedură civilă – 1865), dar nu a putut fi săvârșită datorită lipsei disponibilului în conturile debitoarei, precum și a lipsei existenței de bunuri în patrimoniul acesteia, astfel cum se consemnează de către executorul judecătoresc în Procesul Verbal de Insolvabilitate încheiat la 23.08.2013.

Așadar, în conformitate cu dispozițiile art. 4052 alin 2 Cod de procedură civilă (1865), după întrerupere, începe să curgă un nou termen de prescripție, ceea ce denotă faptul că, la data de 2.12.2014, dată la care a fost înregistrată pe rolul Tribunalului..., cererea de deschidere a procedurii insolvenței debitoarei (cerere expediată prin poștă la data de 27.11.2014, conform plicului aflat la fila 21, dos. Tr. ..), creditoarea apelantă se regăsea în cadrul unui nou termen de prescripție.

Potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr.24/2012, constituie abatere disciplinară „exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență”, iar conform prevederilor art. 99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr.24/2012, „Există gravă neglijență atunci

când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, **în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil**, normele de drept material ori procesual".

Textul prevăzut de art. 99¹ din Legea nr. 303/2004, modificată, în care legiuitorul definește reaua-credință și grava neglijență, circumscrie sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Din punctul de vedere al laturii obiective, secția apreciază că poate intra în sfera răspunderii disciplinare adoptarea unei decizii în afara oricăror prevederi procesuale sau pe baza unei erori macroscopice, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare. Astfel, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli **care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale**.

Inspecția Judiciară susține că toate aspectele reținute în deciziile de casare/modificare/anulare a hotărârilor pronunțate de domnul judecător Y se circumscriu laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza a - II- a din Legea nr.303/2004.

Referitor la aspectele reținute la punctele I și II din situația de fapt, secția, cu unanimitate, apreciază că faptele pârâtului de a încălca în mod repetat dispozițiile prevăzute de art.9, 13, 14, 15, 22 și 425 din Codul de procedură civilă se circumscriu elementului material al laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza a II- a din Legea nr.303/2004.

Astfel, în contextul investiției, pe parcursul anilor 2014 – 2015, cu

[REDACTED]

[REDACTED]

soluționarea cauzelor în materia insolvenței, domnul judecător Y a încălcat norme de procedură civilă referitoare la principiul disponibilității potrivit căruia obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților (art. 9), principiul contradictorialității potrivit căruia instanța este obligată în orice proces să supună discuției părților toate cererile, excepțiile și împrejurările de fapt sau de drept invocate, întemeindu-și hotărârea numai pe motive de fapt și de drept, pe explicații sau pe mijloace de probă care au fost supuse în prealabil dezbaterii contradictorii (art. 14 alin. 5, 6), principiul oralității potrivit căruia procesele se dezbate oral, cu excepția cazului în care legea dispune altfel sau când părțile solicită expres instanței ca judecata să se facă numai pe baza actelor depuse la dosar (art. 15), principiul respectării dreptului la apărare potrivit căruia părților trebuie să li se asigure posibilitatea de a participa la toate fazele de desfășurare a procesului, să ia la cunoștință de cuprinsul dosarului, să propună probe, să își facă apărări, să își prezinte susținerile în scris și oral și să exercite căile legale de atac, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege (art. 13 alin. 3).

De asemenea, domnul judecător Y a încălcat și dispozițiile prevăzute de art. 22 din Codul de procedură civilă referitoare la principiul rolului judecătorului în aflarea adevărului care stabilesc în sarcina acestuia: obligația de a soluționa litigiul conform regulilor de drept care îi sunt aplicabile; îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșală privind aflarea adevărului în cauză pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. În acest scop, cu privire la situația de fapt și motivarea în drept pe care părțile le invocă, judecătorul este în drept să le ceară să prezinte explicații, oral sau în scris, să pună în dezbaterea acestora orice împrejurări de

[REDACTED]

fapt sau de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare, să dispună administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum și alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc; posibilitatea de a dispune introducerea în cauză a altor persoane, în condițiile legii. Persoanele astfel introduse în cauză vor avea posibilitatea, după caz, de a renunța la judecată sau la dreptul pretins, de a achiesa la pretențiile reclamantului ori de a pune capăt procesului printr-o tranzacție; obligația de a da sau a restabili calificarea juridică a actelor și faptelor deduse judecării, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire, fiind obligat, de asemenea, să pună în discuția părților calificarea juridică exactă; obligația de a se pronunța asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel.

Dispozițiile prevăzute de art.9, 13, 14, 15 și 22 din Codul de procedură civilă reglementează principii fundamentale ale procesului civil, fiind obligatorii atât pentru părțile implicate în proces, cât și pentru judecătorul investit cu soluționarea cauzei.

Secția, cu unanimitate, reține că încălcarea acestor norme de procedură civilă, astfel cum a fost evidențiat anterior, a fost definitiv constatată de instanța de control judiciar cu ocazia admiterii căilor de atac exercitate de părți împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în primă instanță de domnul judecător Y.

De asemenea, în cazurile evidențiate la **punctul II** din situația de fapt, instanța de control judiciar a constatat că pârâțul nu a prezentat sau a prezentat într-o manieră neinteligibilă în considerente motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, motivele pentru care s-au admis sau au fost respinse cererile părților, a prezentat în considerente motive de fapt sau de drept străine de

obiectul dedus judecății sau s-a referit la părți străine de litigiul soluționat, respectiv a menționat în dispozitivul hotărârii aspecte care aparțin considerentelor acesteia, **fiind încălcate astfel dispozițiile prev. de art.425 din Codul de procedură civilă.**

Sub aspectul nerespectării dispozițiilor prevăzute de art.425 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost reținută de instanța de control judiciar, **secția, cu unanimitate**, reține că indicarea de către judecător a motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază hotărârea este una din principalele sale îndatoriri.

Așa cum se arată și în Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni motivarea unei hotărâri trebuie să permită urmărirea unui raționament care a condus judecătorul la adoptarea acelei soluții... ea obligă judecătorul să distingă mijloacele de apărare ale părților și să precizeze elementele care îi justifică decizia și o fac să fie conformă legii și, pe de altă parte permite o înțelegere a funcționării justiției de către societate.

Dacă însă, prin modalitatea de necontestat în care a procedat, pârâtul a săvârșit abaterea disciplinară constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, urmează a se stabili în raport și cu celelalte condiții impuse de textul prevăzut de art.99¹ alin.2 din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Sub aspectul laturii subiective, se impune a fi subliniat că legiuitorul, prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”.

Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară acele greșeli care **au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare**, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

De asemenea, pentru a se putea reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, **cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție.**

Culpa gravă nu comportă intenția de a face rău, prezentând doar o gravitate particulară: aceea a unui act grav, neglijență evidentă, pe care nici omul cel mai puțin avizat nu ar comite-o.

Diferența dintre culpa ușoară și culpa gravă se reduce la a delimita prudența de imprudență și diligența de neglijență.

Caracterul grav și neîndoielnic al încălcării normelor de drept menționate anterior rezultă din conținutul clar al acestora, care nu implică interpretări diferite, precum și din frecvența cu care acestea se aplică în practică.

Acest criteriu de ordin obiectiv trebuie completat și cu elemente de ordin subiectiv ce țin de circumstanțele concrete care decurg din locul, timpul, împrejurările în care a fost comisă fapta. Verificarea existenței unei abateri disciplinare presupune examinarea temeinică a circumstanțelor în care a trebuit să lucreze magistratul, a noutății și dificultății problematichilor juridice cu care acesta s-a confruntat, a situației jurisprudenței și doctrinei, pentru a se ajunge la concluzia existenței faptei (Cauza C.R. contra Regatului Unit).

Activitatea concretă, ilicită și prejudiciabilă a făptuitorului nu trebuie raportată la etalonul stabilit de către societate pentru conduita celui mai diligent și mai prudent om și nu trebuie să aibă în vedere, în acest sens, un model abstract, universal valabil.

În ceea ce privește caracterul scuzabil/nescuzabil al încălcării

normelor de procedură evidențiate anterior, **secția, cu majoritate**, constată următoarele:

Din înscrisurile aflate la dosar rezultă că domnul judecător Y își desfășoară activitatea în cadrul Secției civile a Tribunalului ... din data de 15 ianuarie 2014, iar începând cu luna martie a anului 2014 a fost repartizat pe un complet specializat în materia insolvenței (F7), continuând în anul 2014 să prezideze și completul A4/R4 .

În continuare, în intervalul 2015 - la zi, domnul judecător a activat doar în materia insolvenței (F7, F7-CC), iar prin hotărârea nr.9/2016 a Colegiului de conducere al Tribunalului ..., i-a fost aprobată solicitarea de a trece la o altă specializare din cadrul secției civile, respectiv contencios administrativ și fiscal, începând cu data de 1 septembrie 2016.

Secția, cu majoritate, reține că până în luna martie a anului 2014, domnul judecător Y nu a activat în materia insolvenței, iar concursul de promovare la tribunal l-a susținut în materia dreptului fiscal.

Sub aspectul volumului de activitate, din actele aflate la dosar rezultă că în perioada de referință, ianuarie 2014 – decembrie 2015, domnul judecător Y a pronunțat un număr de 2389 hotărâri și a redactat un număr de 1948 hotărâri, având pe complet un număr de 9.572,95 puncte complexitate în 2014 și 10.891 puncte în 2015, în condițiile în care numărul maxim de puncte de încărcare anuală stabilit prin Hotărârea nr.945/4.11.2010 a Consiliului Superior al Magistraturii este de 5060.

Din totalul hotărârilor pronunțate în această perioadă, pârâtului i-au fost infirmate un număr de 71 de hotărâri, ceea ce reprezintă un procent de 2,95 %.

În perioada ianuarie – octombrie 2014 a prezidat pe lângă completul de insolvență și completul de apeluri/recursuri, iar din 15.10.2014 până la

15.11.2015 a fost președintele unuia din cele două complete de judecători sindici de la Tribunalul

Secția constată că în anul 2014, în materia insolvenței, activau 4 judecători, iar ulterior, în intervalul 2015 - la zi, au funcționat doar 2 judecători, unul dintre aceștia fiind pârâtul.

Se mai reține că în perioada 2014 - la zi, domnul judecător a îndeplinit pe lângă atribuțiile judiciare și pe aceea de analiză a practicii instanțelor de control judiciar, precum și de luare a măsurilor de unificare a practicii în materia insolvenței, alături de celălalt judecător repartizat în aceeași materie, în cadrul Secției civile a Tribunalului ...

Volumul mare de activitate a fost analizat atât de Colegiul de conducere al Tribunalului ..., care a hotărât recent majorarea schemei de judecători sindici de la 2 la 4, precum și de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, care a hotărât recent majorarea schemei de judecători de la Tribunalul ... cu 10 posturi.

Din înscrisurile aflate la dosar rezultă că domnul judecător stătea frecvent peste programul de lucru, existând des situații în care lucra și noaptea, astfel cum rezultă din înscrisurile aflate la dosar.

În dosarele în care hotărârile i-au fost casate, pentru a diminua impactul asupra procedurii judiciare, a procedat la acordarea unor termene scurte, de natură a asigura îndeplinirea procedurii de citare, astfel încât în ansamblu, durata procesului să nu fie una excesivă pentru părți, chiar dacă acest lucru a însemnat o creștere a volumului cauzelor pe fiecare ședință de judecată.

De asemenea, a dispus măsuri suplimentare pentru a urgenta soluționarea

acestor dosare, astfel încât să treacă la etapa următoare, a falimentului, în interiorul unui termen de 3 luni de la reînregistrarea dosarului pe rolul Tribunalului

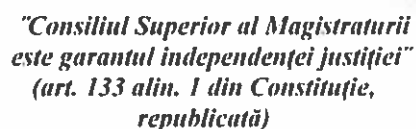
Prin urmare, în plus de efortul considerabil pe care domnul judecător Y l-a depus, este de reținut că acesta a făcut demersuri constante în vederea remedierii deficiențelor constatate în activitatea sa de instanță de control judiciar.

Secția, cu majoritate, apreciază că volumul mare de activitate al pârâtului pe parcursul anilor 2014-2015, faptul că acesta nu era specializat în materia insolvenței, ceea ce a presus alocarea mai multor ore pentru studiu și aprofundarea materiei, precum și problemele de sănătate pe care le-a avut în această perioadă, au afectat calitatea actului de justiție, creând premisele săvârșirii unor greșeli de genul celor constatate.

Față de toate considerentele expuse mai sus, **secția, cu majoritate**, apreciază că încălcarea de către domnul judecător Y a dispozițiilor prevăzute de **art. 9, 13, 14, 15, 22 și 425 din Codul de procedură civilă a avut o justificare de natură a se circumscrie unei culpe scuzabile în circumstanțele concrete ale cauzei**, nefiind întrunite cumulativ condițiile cerute de lege pentru a fi atrasă răspunderea disciplinară a acestuia, în condițiile prevăzute de art. 99 lit. t) teza a -II- a din Legea nr.303/2004, modificată și republicată.

În plus, fapta domnului judecător Y **nu a avut consecințe grave**, având în vedere faptul că instanța de control judiciar, în căile de atac formulate, a procedat la remedierea deficiențelor constatate.

Referitor la aspectele reținute la punctele III, IV, și V din situația de fapt, astfel cum a fost expusă anterior, secția, cu unanimitate, apreciază că

În caz contrar, s-ar nesocoti principiul independenței judecătorului reflectat în art.124 alin.3 din Constituția României, iar pe de altă parte, s-ar încălca dispoziția constituțională potrivit căreia, hotărârile judecătorești sunt supuse numai controlului judiciar.

În procedura angajării răspunderii disciplinare a judecătorului elementul principal de referință în verificarea condițiilor care privesc respectarea normelor de drept material și a normelor de procedură este realizarea diferenței între modul de soluționare a raportului juridic dedus judecății, ca prerogativ exclusiv al funcției jurisdicționale și respectarea de către judecător a normelor de drept material și procesual.

Ceea ce face obiectul verificărilor într-o procedură disciplinară având ca obiect abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.(t) din Legea nr.303/2004 este concretizarea normei juridice abstracte care exprimă voința legiuitorului într-o cauză determinată.

Prin urmare, **obiectul verificării disciplinare nu-l poate constitui raționamentul logico-juridic al magistratului chemat să judece/instrumenteze o cauză.** Opinia pe care acesta și-o formează în urma raționamentului logico-juridic nu poate fi cenzurată decât în căile de atac prevăzute de lege și nu poate forma obiectul unei verificări disciplinare.

Principiul V pct.3 din Recomandarea R(94)12 a Comitetului Miniștrilor Statelor Membre ale Consiliului Europei prevede printre responsabilitățile judecătorilor și pe acelea de a "acționa în toate cauzele în deplină independență și în afara oricărei influențe externe" și **„de a hotărâ asupra cauzelor în mod imparțial, conform propriei evaluări a faptelor și a propriei interpretări a legii”.**

Incidența normelor legale și aplicabilitatea lor la situația de fapt dedusă judecății reprezintă chestiuni de judecată, fiind rezultatul unui proces de interpretare sistematică a dispozițiilor legale incidente, atribut esențial al activității de judecată propriu-zisă.

Din această perspectivă și în raport de materialul probator administrat în cauză, **secția, cu unanimitate, reține că, sub aspectul laturii subiective, atitudinea pârâtului judecător Y, raportat la modalitatea de soluționare a cauzelor evidențiate la punctele III, IV și V din situația de fapt, nu este expresia gravei neglijențe în exercitarea funcției prin nesocotirea normelor de drept material și procesual civil, ci reflectă interpretarea și aplicarea normelor juridice reținute ca și temei de drept.** Eventualele greșeli de judecată au fost verificate în cadrul căilor de atac și nu pot fi analizate în context disciplinar.

Prin urmare, secția, cu unanimitate, constată că fapta pârâtului constând în nerespectarea principiului autorității de lucru judecat, a normelor privind condițiile dreptului la acțiune, precum și a normelor de drept material, astfel cum a fost expusă la punctele III, IV și V nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru a constitui abatere disciplinară.

În aceste condiții, față de toate circumstanțele expuse anterior, **Secția, cu majoritate,** reține că în speță nu sunt întrunite cumulativ condițiile necesare pentru a se constata existența abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. t) teza a II a prin raportare la art.99¹ alin.2 din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care acțiunea disciplinară va fi respinsă ca neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnului Y – judecător în cadrul Tribunalului ..., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. t) teza a –II-a raportat la art.99 ind.1 alin.2 din Legea nr.303/2004, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 5 octombrie 2016.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Cu opinie separată în sensul admiterii acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară împotriva domnului Y – judecător în cadrul Tribunalului ..., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. t) teza a –II-a raportat la art.99 ind.1 alin.2 din Legea nr.303/2004.

Contrar opiniei majoritare, apreciem că în cauză sunt îndeplinite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit.t) în modalitatea prevăzută de art.99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, **în sensul că încălcarea de către pârât a normelor de procedură prevăzute de art.9, 13, 14, 15, 22 și 425 din Codul de procedură civilă îi este imputabilă acestuia.**

Astfel, secția, cu unanimitate, a reținut că, referitor la aspectele expuse la punctele III, IV, și V din situația de fapt, motivele de casare/modificare/ anulare a hotărârilor pronunțate de domnul judecător Y constând în nerespectarea principiului autorității de lucru judecat, a normelor privind condițiile dreptului la acțiune, precum și a normelor de drept material, vizează modalitatea concretă de soluționare a cauzei și temeinicia soluției adoptate prin prisma analizării probelor și a interpretării normelor de drept incidente în cauză, acestea fiind atributul exclusiv al instanței a cărei soluție poate fi cenzurată doar în căile de atac și nu pot face obiectul acțiunii disciplinare.

Ceea ce face obiectul verificărilor într-o procedură disciplinară având ca obiect abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.(t) din Legea nr.303/2004 este concretizarea normei juridice abstracte care exprimă voința legiuitorului într-o cauză determinată, astfel încât, **obiectul verificării disciplinare nu-l poate**

constitui raționamentul logico-juridic al magistratului chemat să judece/instrumenteze o cauză.

Astfel, s-a concluzionat că sub acest aspect nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.t) teza a II-a din Legea nr.303/2004.

De asemenea, secția, cu unanimitate, a reținut că fapta pârâtului de a încălca în mod repetat dispozițiile prevăzute de art.9, 13, 14, 15, 22 și 425 din Codul de procedură civilă se circumscrie elementului material al laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza a II- a din Legea nr.303/2004.

Sub acest aspect, s-a constatat că, în contextul investiției, pe parcursul anilor 2014 – 2015, cu soluționarea cauzelor în materia insolvenței, domnul judecător Y a încălcat norme de procedură civilă referitoare la **principiul disponibilității** potrivit căruia obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților (art. 9), **principiul contradictorialității** potrivit căruia instanța este obligată în orice proces să supună discuției părților toate cererile, excepțiile și împrejurările de fapt sau de drept invocate, întemeindu-și hotărârea numai pe motive de fapt și de drept, pe explicații sau pe mijloace de probă care au fost supuse în prealabil dezbaterii contradictorii (art. 14 alin. 5, 6), **principiul oralității** potrivit căruia procesele se dezbate oral, cu excepția cazului în care legea dispune altfel sau când părțile solicită expres instanței ca judecata să se facă numai pe baza actelor depuse la dosar (art. 15), **principiul respectării dreptului la apărare** potrivit căruia părților trebuie să li se asigure posibilitatea de a participa la toate fazele de desfășurare a procesului, să ia la cunoștință de cuprinsul

[REDACTED] [REDACTED]

dosarului, să propună probe, să își facă apărări, să își prezinte susținerile în scris și oral și să exercite căile legale de atac, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege (art. 13 alin. 3).

S-a mai constatat că domnul judecător Y a încălcat și dispozițiile prevăzute de art.22 din Codul de procedură civilă referitoare la **principiul rolului judecătorului în aflarea adevărului** care stabilesc în sarcina acestuia: obligația de a soluționa litigiul conform regulilor de drept care îi sunt aplicabile; îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. În acest scop, cu privire la situația de fapt și motivarea în drept pe care părțile le invocă, judecătorul este în drept să le ceară să prezinte explicații, oral sau în scris, să pună în dezbateră acestora orice împrejurări de fapt sau de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare, să dispună administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum și alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc; posibilitatea de a dispune introducerea în cauză a altor persoane, în condițiile legii. Persoanele astfel introduse în cauză vor avea posibilitatea, după caz, de a renunța la judecată sau la dreptul pretins, de a achiesa la pretențiile reclamantului ori de a pune capăt procesului printr-o tranzacție; obligația de a da sau a restabili calificarea juridică a actelor și faptelor deduse judecătii, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire, fiind obligat, de asemenea, să pună în discuția părților calificarea juridică exactă; obligația de a se pronunța asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investirii, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel.

Referitor la aspectele expuse la pct.II din situația de fapt, instanța de control judiciar a constatat că **pârâtul nu a prezentat sau a prezentat într-o manieră neinteligibilă în considerente motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, motivele pentru care s-au admis sau au fost respinse cererile părților, a prezentat în considerente motive de fapt sau de drept străine de obiectul dedus judecății sau s-a referit la părți străine de litigiul soluționat, respectiv a menționat în dispozitivul hotărârii aspecte care aparțin considerentelor acesteia, fiind încălcate astfel dispozițiile prev. de art.425 din Codul de procedură civilă.**

Relativ la **caracterul evident și neîndoielnic** al nerespectării normelor de procedură reglementate de dispozițiile art. 9, 13, 14, 15, 22 și 425 din Codul de procedură civilă, **opinia minoritară constată că încălcarea acestor norme de procedură civilă a fost definitiv constatată de instanța de control judiciar** cu ocazia admiterii căilor de atac exercitate de părți împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în primă instanță de domnul judecător Y.

Sub aspectul întrunirii laturii subiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t teza a- II- a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, **în dezacord cu opinia majoritară, apreciem că încălcarea de către pârât a normelor de procedură evidențiate anterior nu a avut o justificare de natură a se circumscrie unei culpe scuzabile.**

Potrivit art. 5 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.387/2005 republicată și modificată, judecătorii au printre îndatoriri: să asigure, prin activitatea desfășurată, respectarea legii, să respecte prevederile legale și ale

regulamentelor și să dea dovadă de competență profesională conform necesităților de specializare, aceste obligații fiind menținute în actuala reglementare a Regulamentului.

Potrivit disp. art. 20 din Codul de procedură civilă judecătorul are îndatorirea să asigure respectarea și să respecte el însuși principiile fundamentale ale procesului civil, sub sancțiunile prevăzute de lege.

Faptele imputate domnului judecător Y vizează încălcarea unor principii fundamentale ale procesului civil, aplicabile și imperativ de respectat și în litigiile comerciale.

Normele indicate la pct. I din situația de fapt, respectiv art. 9, 13, 14, 15, 22 din Codul de procedură civilă sunt norme imperative, instituite de legiuitor pentru asigurarea unui cadru strict, disciplinat al procesului civil, fiind obligatorii nu numai pentru părțile implicate în proces, dar și pentru judecătorul care are în competență soluționarea cauzei.

De asemenea, dispozițiile art.425 din Codul de procedură civilă au aplicabilitate atât în materie civilă, cât și în materie comercială, neavând relevanță faptul că domnul judecător Y nu era specializat în materia insolvenței.

Lipsa de preocupare și dezinteresul manifestat de domnul judecător Y sunt confirmate de faptul că acesta a întocmit considerentele hotărârilor menționate la pct.II din situația de fapt fără a motiva soluțiile pronunțate pe fond sau pe excepție, a întocmit considerente străine cu totul cauzei deduse judecății, referindu-se la aspecte ce nu aveau legătură cu cauza, a întocmit considerentele și dispozitivul unor hotărâri față de alți reclamanți sau a prezentat cu titlu de argumente aspecte ce nu își găsesc fundamentarea nici

în cadrul probelor administrate și nici al dispozițiilor legale.

Modul superficial în care a studiat legislația și cauzele cu care a fost investit au dus la săvârșirea de către pârât a unor greșeli de genul celor expuse anterior.

Încălcarea dispozițiilor prev. de art.425 din Codul de procedură civilă nu este rezultatul unor simple erori produse pe fondul volumului mare de activitate, având în vedere faptul că instanța de control judiciar, analizând motivele de casare ale hotărârilor evidențiate la pct.II din situația de fapt, a reținut că "alegațiile judecătorului sindic nu au nicio legătură cu obiectul cauzei", că „întreaga motivare a hotărârii, precum și dispozitivul au fost pronunțate de instanța de fond față de alți reclamanți”, că „instanța de fond nu a arătat în motivarea sa cum a calculat termenul de prescripție”, respectiv „că aspectele expuse în considerentele sentinței sunt străine cu totul cauzei”.

Aceste aspecte dovedesc că domnul judecător Y nu a depus diligența necesară în desfășurarea activității și nu a aplicat cele mai simple raționamente, dând dovadă de o neglijență condamnată.

Judecătorul este obligat, prin natura funcției, să cunoască și să respecte regulile procedurale referitoare la activitatea de judecată, trebuind să dea dovadă de competență profesională, pentru asigurarea respectării și aplicării legii, iar pe de altă parte, este obligat să cunoască și să-și asume efectele încălcării normelor procedurale, atâta vreme cât acestea sunt prevăzute în mod expres, clar și fără echivoc în dispozițiile legale generale.

Normele de procedură reglementate de dispozițiile art. 9, 13, 14, 15, 22 și 425 din Codul de procedură civilă au o incidență permanentă în cauzele civile și comerciale deduse judecății, neexistând practic situații în care să nu fie

aplicabile, împrejurare în raport de care *neglijența pârâtului este deosebit de gravă*.

Apărările formulate de pârât nu sunt de natură a înlătura răspunderea sa în contextul în care trebuia să dea dovadă de responsabilitate în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, în conformitate cu obligațiile stabilite prin legi și regulamente, faptele sale având drept consecință încălcarea dreptului părților la un proces echitabil, în termen optim și previzibil.

Volumul mare de activitate cu care s-a confruntat în anii 2014-2015, aspectele referitoare la lipsa specializării în materia insolvenței și suprasolicitarea la care a fost supus judecătorul nu sunt în măsură să justifice culpa acestuia și nici să conducă la exonerarea sa de răspunderea disciplinară, aceste împrejurări putând avea, eventual, caracterul unor elemente de circumstanțiere a sancțiunii.

Astfel, din procesul verbal de evaluare a activității domnului judecător Y pe anul 2014 rezultă că numărul de ședințe de judecată la care acesta a participat este de 71, respectiv sub media pe secția civilă, de 96 de ședințe, numărul dosarelor rulate este 2521, sub media pe secția civilă, de 2851 dosare, numărul hotărârilor pronunțate de acesta este de 1395, sub media pe secția civilă, de 1697 hotărâri.

De asemenea, din procesul verbal de evaluare a activității profesionale a domnului judecător Y pe anul 2015 rezultă că numărul de ședințe de judecată la care acesta a participat este de 23, respectiv sub media pe secția civilă, de 44 de ședințe, numărul dosarelor rulate este 2755, sub media pe secția civilă, de 3069 dosare, numărul hotărârilor pronunțate de acesta este de 994, sub media pe secția civilă, de 1696 hotărâri.

Prin urmare, așa cum rezultă din datele evidențiate anterior, **volumul de**

activitate a pârâtului se situează sub media pe instanță, fiind comparabil cu cel al colegilor săi, față de care nu au fost constatate deficiențe de acest gen în activitatea desfășurată.

Împrejurarea că, potrivit unora din înscrisurile depuse la dosar, domnul judecător Y închidea sau accesa documente, în unele zile, după orele 16,00, nu este relevantă, având în vedere că în acea perioadă programul de lucru al magistraților era flexibil. Potrivit evidențelor depuse la dosar, în unele zile, domnul judecător făcea astfel de activități doar timp de 2 ore dimineața sau după orele prânzului, motiv pentru care nu se poate susține faptul că în mod constant, acesta lucra mai mult de 8 ore pe zi.

De reținut este că deși domnul judecător Y avea atribuții privind analiza practicii instanțelor de control judiciar, precum și de luare a măsurilor de unificare a practicii, nu a luat măsuri în vederea evitării unor greșeli de genul celor constatate de instanța de control judiciar, încălcând în mod repetat normele de procedură anterior menșionate.

De asemenea, deși motivele de casare/anulare/modificare a hotărârilor pronunțate de domnul judecător au fost analizate în cadrul ședințelor de analiză a practicii de casare și a practicii instanțelor de control judiciar, atitudinea acestuia a persistat, dovedind o lipsă de preocupare pentru calitatea muncii sale.

În raport de aceste considerente, **în minoritate**, apreciem că modul în care domnul judecător Y a înțeles să facă aplicarea în cauzele deduse judecății a dispozițiilor prevăzute de art. 9, 13, 14, 15, 22 și 425 din Codul de procedură civilă este rezultatul superficialității cu care acesta a studiat normele legale cu valoare de principii fundamentale, precum și cauzele cu care a fost investit.

Prin urmare, în raport de materialul probator administrat în cauză, se poate reține, sub aspectul laturii subiective, că modul în care domnul judecător Y a înțeles să își exercite atribuțiile de judecător este expresia gravei neglijențe în exercitarea funcției.

Consecințele produse de modul în care domnul judecător a înțeles să-și exercite funcția **au o gravitate deosebită, părțile fiindu-le afectat dreptul la un proces echitabil, respectiv la soluționarea cauzelor într-un termen optim și previzibil.**

Încălcarea în mod repetat a acestor norme procedurale cu valoare de principii fundamentale a condus, în unele cazuri, la anularea, în tot, a procedurii judiciare desfășurată la Tribunalul..., dovedindu-se inutilă o atare judecată, cu consecințe păgubitoare atât pentru părți, care se văd nevoite să parcurgă proceduri judiciare desființate în căile de atac, cât și pentru sistemul judiciar, care suportă costuri nejustificate pentru reluarea judecății.

Având în vedere cele expuse anterior se impunea a fi reținut și **caracterul „nescuzabil”** al nesocotirii normelor legale, care trebuie văzută, în primul rând, din perspectiva îndatoririlor pe care un judecător le are atunci când soluționează o cauză, cu atât mai mult atunci când se pune problema respectării unor drepturi fundamentale ale omului.

Pentru toate aceste considerente, **în dezacord cu opinia majoritară**, apreciem că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada întrunirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.(t) teza a-II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, motiv pentru care acțiunea disciplinară formulată de X

împotriva pârâtului Y apare ca fiind întemeiată, și se impunea a fi admisă.

Președinte - Judecător ...

Judecător...